பாடுங்குயில்

கவியரசு முடியரசன்

பாடுங் குயில்

கவியரசு முடியரசன்

இது ஓர் அகரம் வெளியீடு

பாடுங் குயில்

முதற்பதிப்பு
நவம்பர் 1983

அட்டை
பி. ஞானவேலு

அச்சும் அமைப்பும்
அகரம்
சிவகங்கை-623 560

விலை ரூ. 7-50

குயிலின் குரல்

கவிஞனைப் பித்தனென்றும், பிழைக்கத் தெரியாதவனென்றும் உலகம் பேசுவது செவியில் விழத்தான் செய்கிறது. கவிஞன், தான் என்ற எண்ணமற்றவன். தனக்கு என்ற ஆசையற்றவன். சுருங்கக் கூறின் தன்னை மறந்தவன். ஆதலின் அவன் செயல், அவன் பேச்சு, அவன் போக்கு, அவன் பார்வை அனைத்தும் ஏனைய மாந்தரினும் மாறுபட்டுத் தோன்றும். மாறுபட்ட இக் காட்சியால் அவன் பித்தனாகிறான்; பிழைக்கத் தெரியாதவனும் ஆகிறான். அவன் உலகமே தனி உலகம்!

இயற்கை எழில் காணுங்கால் இன்பம் பெறுகிறான். மற்றவர் துயரப்படுங்கால் துன்பமடைகிறான். கொடுமைகள் காணும்பொழுதெல்லாம் குமுறி எழுகிறான். இவ்வாறு இன்பம், துன்பம், குமுறல் போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கு ஆட்பட்டு பொங்கியெழும் அவ்வுணர்ச்சிகளை வெளிக் காட்டக் குரல் கொடுக்கிறான். அக்குரல் தான் கவிதையென்று உலகத்தாற் கொண்டாடப் பெறுகின்றது.

உலகச் சூழ்நிலைகள், அவனுடைய உள்ளுணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிட்டு, நெஞ்சத்திலே சொந்த ளிப்புகளை அலைமோத விட்டு, அவனைப் புலம்ப விடுகின்றன. அந்தப் புலம்பலைக் கேட்டு உலகம்

மகிழ்கிறது. தன் மகிழ்ச்சிக்காக உலகம் அவனை மீண்டும் மீண்டும் புலம்ப விட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் அவன் மண்ணிற் புதைந்து விட்டாலோ அவனுக்காக உலகம் புலம்புகிறது. அப்புலம்பலை ஒலிபெருக்கி வைத்துப் பரப்பவும் செய்கிறது. நல்ல உலகமடா இது!

போகட்டும்; நாட்டுச் சூழ்நிலை, வீட்டுச்சூழ்நிலை இவற்றின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்கான என் மனத்திலும் பல்வேறு உணர்ச்சிகள் தோன்றின. உறுத்திக் கொண்டேயிருந்த அந்த உணர்ச்சிகள் நேரம் வாய்க்கும் பொழுது பாடல்களாக வெளிப் பட்டன.

அப்பாடல்கள் மெல்லிசைப் பாடல்கள். ஆம்; புது முறைப் பாடல்கள். ஆயினும் தாளம் தப்பாதவை; ஒரு கட்டுக் கோப்புக்குள் அடங்கி நடப்பவை. செவி சாய்த்துக் கேட்டுப்பாருங்கள். அவ்வுண்மை புலனாகும்.

கற்பனை வளமும், பொருள் நலமும் செறிய எழுதும் இளைஞர் பலர் இன்று கவிதை உலகிலே உலாவரல் கண்டு மகிழ்ச்சி பெருக்கெடுத்தோடுகிறது. ஆயினும் கவிதை என்ற பெயரால் உரை நடைகளை எழுதுவது கண்டு அம்மகிழ்ச்சி வற்றி வறண்டு போய் விடுகிறது. வழி தவறிச்செல்லும் அவர்களுக்கு இந்நூல் நேர்வழி காட்ட உற்ற துணையாகும் என்று நம்புகின்றேன்.

அன்பன்

முடியரசன்

தமிழ் வாழ்த்து

செந்தமிழே என்னுயிரே புலவர் நெஞ்சில்
சேர்ந்தாடும் எழில்மயிலே என்னுட் பொங்கி
உந்திவரும் உணர்வதனால் கூவிக் கூவி
உவகைதரும் பூங்குயிலே மொழிக்கு லத்தில்
முந்திவரும் தெய்வதமே என்னைச் சூழ்ந்து
மொய்த்துவரும் துன்பமெலாம் நீக்கி யின்பம்
தந்துவரும் ஆரணங்கே அன்பே நின்றன்
தாள்வணங்கி நிற்கின்றேன் அருள்வாய் அம்மா.

முடியரசன்

காணிக்கை

தமிழைப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும்வல்ல தமிழன்
பரும் என் கவிதையின்பால் ஆழ்ந்த பற்றுடையவரும்
படகு கவிழ்ந்து இளம் பருவத்திலேயே இயற்கை
எய்தியவரும் தமது பெயரைச் செம்பியன் எனத் தமிழாக்
கிக் கொண்டவரும் ஆன சோவியத்து நாட்டுத் தோழர்

ருதின் அவர்களுக்கு

இந்நூலைக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்கின்றேன்.

முடியரசன்

பாடுங் குயில்

குயிலெனக் கூவுவோம்.

❋

மலர்விரி சோலையை நாடிடுவோம்
  மயிலென மகிழ்வுடன் ஆடிடுவோம்
மலர்தொறும் வண்டெனப் பாடிடுவோம்
  மனங்கவர் குயிலெனக் கூவிடுவோம்

கூவிடுங் குரல்தனைத் தடுத்திடவே
  கொடுமைகள் வருமெனில் துடித்தெழுவோம்
ஏவிடும் வேலுரு வெடுத்திடுவோம்
  எதிர்ந்திடும் பகைதனை அடக்கிடுவோம்

கனிநிகர் கவிதைகள் படைத்திடுவோம்
  காவியம் பற்பல தொடுத்திடுவோம்
இனிமைகள் யாவையும் படைத்திடுவோம்
  இடர்தருஞ் செயல்களைத் தடுத்திடுவோம்

வறுமையின் கொடுமையைப் போக்கிடுவோம்
  வளமைகள் யாவுமே ஆக்கிடுவோம்
சிறுமைகள் நம்மிடம் நீக்கிடுவோம்
  சிந்தனை நெஞ்சினில் தேக்கிடுவோம்

உழைப்பினை நலமுறக் காட்டிடுவோம்
உரிமையை உலகினில் நாட்டிடுவோம்
பிழைப்பினைப் பறித்திடும் கூட்டமதைப்
பெரும்புலி போலெழுந் தோட்டிடுவோம்

உறிஞ்சிடும் அட்டைகள் உலவிடுமேல்
உலகமும் அறநெறி விலகிடுமே
அறிந்திடின் அனைவரும் நலமுறலாம்
அமைதியும் நிலமிசை நடமிடலாம்

இயற்கையின் விளைவெனும் உடைமையெலாம்
யாவரும் பெறஒரு தடையிலையாம்
செயற்கையில் அவைதனி யுடைமையெனில்
சிறியவர் செயலது மடமையுமாம்

நலமுற அனைவரும் கூடிடுவோம்
நாட்டினில் அமைதியை நாடிடுவோம்
மலர்விரி சோலையைத் தேடிடுவோம்
மணங்கவர் குயிலெனப் பாடிடுவோம்

தலைமை வகிப்போம்

✻

சுரண்டலும் பதுக்கலும் ஒழிப்போம்-அதற்குத்
துணைவரும் பகைதனை அழிப்போம்
இரண்டிலும் பிழைப்பவர்ப் பழிப்போம்-அவர்க்கே
இனியொரு விதிமுறை விதிப்போம்

மனிதனை உழைப்பினை மதிப்போம்-கொடிய
வறுமையை இடரினை மதிப்போம்
இனியநல் லுலகினைப் படைப்போம்-அங்கே
எதிர்வரும் தடைகளை உடைப்போம்

உடையவர் எளியவர் இருப்பார் - அதுதான்
உலகினில் விதியென வகுப்பார்
கடையவர் உயரியர் பிறப்பால்-இருப்பர்
கடவுளின் செயலென உரைப்பார்

கடவுளை விதியினை மறுப்போம் - தூய
கடமையை உரிமையை மதிப்போம்
மடமையை அடிமையை வெறுப்போம் - நல்ல
மதியினை உணர்வினை வளர்ப்போம்

வயல்களில் உழைப்பினைக் கொடுப்போம்- அங்கே
வருபயன் அனைத்தையும் எடுப்போம்
துயரினை எனமடல் விடுப்போம் - உழைப்பால்
சுரந்திடும் பொருள்களை மடுப்போம்

பொறிகளுந் தறிகளும் வளர்ப்போம் - அங்கே
புதுநெறி முறைகளில் உழைப்போம்
நிறைவுறு பொருள்களை விளைப்போம் - நாட்டின்
நிலையுயர் வெய்திடச் செழிப்போம்

புதுமுறை உலகினைப் படைப்போம் - அங்கே
பொதுமையில் அறநெறி விரிப்போம்
உதவிடும் மனத்தோடு சிறப்போம்-உலகில்
ஒருசரி நிகரென இருப்போம்

அயர்வினைப் பகையெனத் தகர்ப்போம் - நாளும்
அவரவர் கடமையை உகப்போம்
அயலவர் சுரண்டிடின் செகுப்போம் - அந்த
அணியினில் தலைமையை வகிப்போம்

எப்படிப் பொறுப்பேன்?

❋

இருளுடன் ஒளியையுங் காண்பேன் - உலகின்
இயல்பெனும் மனநிலை பூண்பேன்
வறுமையும் வளமையுங் கண்டால் - மாந்தன்
வாழ்வினில் எப்படிப் பொறுப்பேன்?

மருதமும் பாலையும் உண்டு - விடுவேன்
மண்மிசை இயல்பெனக் கொண்டு
உரியவன் எளியவன் இருத்தல் - இயல்பென்
றுரைத்திடின் எப்படிப் பொறுப்பேன்?

தடமலை சமதரை இருக்கும் - அவையும்
தரைதனில் இயல்பென இருப்பேன்
குடிலுடன் மாளிகை இருப்பின் - நெஞ்சம்
குமுறு தெப்படி யிருக்கும்?

பூவுடன் பிஞ்சுகள் மடியும் - அஃதும்
பூமியில் இயல்பென முடியும்
சாவுகள் இளமையைத் தொடரின் - உள்ளம்
சமநிலை எப்படி யடையும்?

மலர்தனிற் பனிநீர் சூந்தும் - அதுதான்
  மனமகிழ் அழகினைச் சிந்தும்
உலரிய விழிநீர் சிந்தின் - என்றன்
  உளமோ கடலெனப் பொங்கும்

விரித்திடும் தோகையின் கண்கள் - காணின்
  விளைத்திடும் என்மனம் பண்கள்
தரித்திடும் ஆடையிற் கண்கள் - காணின்
  தலைக்கொளும் ஆயிரம் புண்கள்

முழுமதி வடிவினில் குறையும் - அதுவும்
  முழுமையும் ஒருநாள் மறையும்
உழுபவன் வடிவினில் குறையின் - என்றன்
  உளமோ கனலாய்ப் புகையும்

பசியுடன் நலிவுகள் மிகுத்தால் - இங்கே
  பாய்புலி யாய்மனஞ் சினக்கும்
இசையா வுலகினைப் படைத்தால் - இனியும்
  எப்படி என்மனம் பொறுக்கும்?

மூடம் என்று மாறுமோ!

※

கடவுள் கடவுள் என்கிறாய் - நாளுங்
கயமை யாவுஞ் செய்கிறாய்
மடமை நோக்கிச் செல்கிறாய் - நல்ல
மதியை அந்தோ கொல்கிறாய்

கல்வி தெய்வம் என்கிறாய் - நாளுங்
கற்க என்ன செய்கிறாய்?
செல்வந் தெய்வம் என்கிறாய் - அதனைத்
தேடத் தீமை செய்கிறாய்

சின்னம் உன்றன் மெய்யிலே - செய்யுஞ்
செயல்கள் எல்லாம் பொய்யிலே
சொன்ன வேதங் கையிலே - வஞ்சம்
சூது நெஞ்சப் பையிலே

எத்தி வாழப் பார்க்கிறாய் - அதனுள்
இறைவன் பேரைச் சேர்க்கிறாய்
கொத்துங் கழுகுப் போக்கினால் - உன்றன்
கொள்கை நன்மை யாக்குமோ?

செய்யுந் தீமை யாவுமே - அந்தத்
தேவன் என்றால் தீருமோ?
பொய்யும் மெய்ம்மை யாகுமோ? - காட்டுப்
பூனை புலியென் றாகுமோ?

நூறு நூறு சாதிகள் - இங்கு
நுவலுங் கோடி வீதிகள்
வேறு வேறு நீதிகள் - சொல்லி
வேத மென்றும் ஓதினாய்

ஏழை செல்வன் ஏனெனில் - அந்த
இறைவன் என்று வீணிலே
மோழை வாதங் கூறினாய் - உன்றன்
மூடம் என்று மாறுமோ?

நெஞ்சின் மாசை ஓட்டுவாய் - நல்ல
நினைவை யங்கே கூட்டுவாய்
வஞ்சம் நீக்கி வீட்டுவாய் - செய்கை
வாய்மை யாக்கிக் காட்டுவாய்

நானொரு பாடும் பறவை.

❊

நானொரு பாடும் பறவை - பொழிவேன்
நாடொறும் பாடல் நறவை
வானில்வி ரிப்பேன் சிறகை - மறவேன்
வாழ்ந்திடும் மண்ணின் உறவை

பாடுவ தென்றன் தொழிலாம் - அன்பும்
பண்பும் எனதிரு விழியாம்
கூடிடும் நட்பெனும் மழையில் - நாளும்
குளித்துளம் மகிழ்வதென் வழியாம்

சிந்தனை விரிசிற குடையேன் - காற்றுச்
சீறிடல் கண்டுளம் உடையேன்
முந்திய தமிழிசை நடையில் - கவிதை
மொய்ப்புறப் பாடுதல் உடையேன்

கொள்கை கொணர்ந்ததை முடைவேன்-அந்தக்
கூட்டினில் வந்தே அடைவேன்
தெள்ளிய தமிழ்மழை விழைவேன் - என்றும்
தித்தித் திடஇசை பொழிவேன்

ஈயென எதிலும் அமரேன் - நறுமலர்
   எதுவோ அதையே நுகர்வேன்
வாயினில் வந்ததை உளறேன் - துன்பம்
   வாய்த்திடின் அதனால் தளரேன்

வாழ்வினைப் பெரிதாக் கருதேன் - என்றும்
   வாய்மையை மீறித் திரியேன்
தாழ்விலுஞ் செம்மைக் குரியேன் - என்றன்
   தாயகங் காக்குங் குறியேன்

விண்மிசை யாண்டுந் திரிவேன் - அங்கே
   விந்தைகள் ஆயிரம் புரிவேன்
மண்மிசை என்றும் வருவேன் - இன்பம்
   மாநிலம் எய்திடத் தருவேன்

பாடிடு வேன்புது வுலகை - அங்கே
   படைத்திடு வேன்பொது வுடைமை
சாடிடு வேன்வரும் படையைத் - தாக்கிச்
   சமர்புரி வேன்அது கடமை

எனது நேரம்.

❊

நினைவுடன் வாழ்வது சிலவேளை - கனவில்
நீந்திடப் போவது பலவேளை
முனைவுடன் வாழ்வது சிலவேளை - துயரம்
மூழ்கிடத் தாழ்வது பலவேளை

நட்பில் திளைப்பது சிலவேளை - தனியே
நலிந்து கிடப்பது பலவேளை
கற்பில்* களிப்பது சிலவேளை - துயரங்
கண்டு களிப்பது பலவேளை

சிரிப்பினில் வாழ்வது சிலபோது - கண்ணீர்
சிந்தித் தேய்வது பலபோது
நெருப்பினில் காய்வது பலபோது - இன்பம்
நெஞ்சினில் தோய்வது சிலபோது

நல்லன காண்பது சிலபோது - நாட்டில்
நாணயங் காண்பதுஞ் சிலபோது
அல்லன தோன்றுதல் பலபோது - மண்ணில்
அல்லலுந் தோன்றுதல் பலபோது

* கற்பில் - படிப்பில்

என்னலம் நெஞ்சினில் ஒருநாளே - மக்கள்
இனநலம் மிஞ்சிடும் பலநாளே
என்னகம் வஞ்சியும் ஒருநாளே - நினைவில்
ஏழையர் பஞ்சையர் பலநாளே

மாந்தனைக் காண்பது சிலநாளே - மனித
மாக்களைக் காண்பது பலநாளே
ஆய்ந்துளந் தங்குதல் சிலநாளே - மக்கள்
ஆகுலம் பொங்குதல் பலநாளே

மண்ணில் நடப்பது சிறுநேரம் - நானே
வானிற் பறப்பது நெடுநேரம்
நண்ணும் மகிழ்ச்சிகள் சிறுநேரம் - நெஞ்சம்
நையுந் தளர்ச்சிகள் நெடுநேரம்

வீட்டை நினைப்பது சிறுநேரம் - மனைவி
வேட்கை யிருப்பதுஞ் சிறுநேரம்
நாட்டை நினைப்பது நெடுநேரம் - கவிதை
நயந்து தொடுப்பதும் நெடுநேரம்

ஏங்குதல் நீதியோ?

❋

தாய்'ன தின்னருள் பாடவைத்தாய் - துன்பந்
தாக்கிட ஏனுளம் வாடவைத்தாய்?
ஆயும் புலமையை நாடவைத்தாய் - அம்மா
அப்புறம் ஏன்பொருள் தேடவைத்தாய்?

கைப்பொருள் என்னிடம் தங்கவிட்டால்-நெஞ்சிற்
காயங்கள் யாவையும் மங்கவிட்டால்
மெய்ப்பொரு ளின்மணம் பொங்கவிட்டே-பார்ப்பேன்
மேனியில் பாமலர்த் தொங்கலிட்டே

விண்ணுல கொன்றனை நான்படைப்பேன் - அங்கே
விந்தைகள் ஆயிரம் மேலமைப்பேன்
மண்ணுல குய்ந்திடத் தேன்கொடுப்பேன் - இந்த
மைந்தனைத் துன்புற ஏன்விடுத்தாய்?

மாமயில் போலொரு மங்கையினள் - நல்ல
மாலைச் சுடர்நிகர் செங்கையினள்
காமுறு வேளையில் அங்கவளை - ஏனோ
கட்டுற வைத்தனை சங்கிலியால்?

கற்பனை வான்மிசை நான்பறப்பேன் - அங்கே
காதல் மகள்தரும் தேன்சுவைப்பேன்
பொற்புடை யாளவள் தானழைத்தாள் - வானில்
போய்வரு மென்சிற கேனறுத்தாய்?

இன்ப மெனுங்கடல் பாய்ந்திருப்பேன் - அங்கே
எத்தனை எத்தனை ஆய்ந்திருப்பேன்
மன்பதை உய்ந்திட ஈந்திருப்பேன் - நீயேன்
வந்தரு ளாமலே ஓய்ந்திருந்தாய்?

உன்னை விடுத்தொரு சுற்றமில்லை - நெஞ்சில்
ஒட்டிய வேறொரு பற்றுமில்லை
என்னைப் புரப்பதில் குற்றமில்லை - அம்மா
ஏங்குதல் நீதியோ பெற்றபிள்ளை?

மருளும் உலகம்

உலகம் மாறி உருள்கிறது
உள்ளம் அதனால் மருள்கிறது
கலகம் காண விரைகிறது
கடமை யாவும் குறைகிறது

சமயம் சாதிப் பிளவுகளால்
சண்டை ஒன்றே வளர்கிறது
இமயம் குமரி இடைவெளியில்
எங்கும் பண்பே தளர்கிறது

மாந்தர் என்னும் உணர்வுகளை
மறந்தே போனோம் மதவெறியில்
நீந்தும் வழியே தெரியவில்லை
நீளும் பகைமை மறையவில்லை

போரே எங்கும் புகைகிறது
போதனை மட்டும் வளர்கிறது
யாரே வருவார் அமைதிதர?
எவரும் இல்லை பகை குறைய!

நாவில் மட்டும் நல்லுரைகள்
நயவஞ் சகமே உள்ளுறையில்
சாவில் செல்லும் உலகமிது
சற்றே எண்ணின் நலம்பெறுமே

❊

கவிதை வரைந்தவன் பாடிவந்தான் - அவன்
கடவுள் எனும்பெயர் சூடிவந்தான்
புவியில் நிகரெனக் கில்லையென்ருன் - இது
புதுமைப் படைப்பெனச் சொல்லிநின்ருன்

படிப்பறி யார்தமைக் காட்டிநின்றே - என்றன்
படைப்பினுள் ஒன்றிது காண்களென்ருன்
எடுத்தறி வோடதைப் பார்த்தபின்னர் - அட
எழுத்துப் பிழையிது வென்றுசொன்னேன்

பொய்ம்மை வனைந்திடும் புல்லர்நின்ருர் - தமைப்
புனைகவி யாமெனச் சொல்லிநின்ருன்
செம்மை கெடுங்கவி செய்துவிட்டாய் - இது
சீர்கெட்ட பாட்டெனச் செப்பிவிட்டேன்

வாழ்வு பெரிதென மானம்விட்டார் - தமை
வாழுங் கவியெனக் காட்டிவிட்டான்
தாழ்வு படக்கவி ஆக்கிவிட்டாய் - இது
தளைகெட்ட பாட்டென நீக்கிவிட்டேன்

இமைப்பொழு தாகினும் இன்பமில்லார் - பெறும்
இரந்துணும் வாழ்வினைப் பாடலென்ருன்
அமைப்பினைப் பாழ்படப் பாடிவிட்டாய் - ஈது
அடிகெட்ட பாட்டென மூடிவிட்டேன்

வறுமை யுடன்வளங் காட்டிவந்தே - அவை
வாளாவிதிப் பாட்டென நீட்டிவந்தான்
சிறுமை படக்கவி காட்டவந்தாய் - தொடை
சேர்விலாப் பாட்டெனப் போட்டுநொந்தேன்

பொங்கிக் கிளர்ந்தது வீரம்

(சீனம் நம்மைத் தாக்கிய போது பாடப்பட்டது)

❋

வெள்ளையர் ஆண்டிட வீழ்ந்துகி டந்தது நாடு-கதை
வேறுந டந்தது வெந்தும டிந்தது பாடு
கொள்ளையர் மீண்டிங்குக் கூடிப்புகுந்திட லாமோ-அவர்
கொட்டம டங்கிடக் கூடிஎ திர்த்திடு வோமே

ஏழைய ராயினும் கோழைய ரல்லர்நம் மாந்தர்-படை
ஏற்றம்மி குந்திடப் போரிற்ப டைக்கலம் ஏந்திக்
காளைகள் ஆயிரம் காணும்ப கைப்புலம் நீந்தும்-ஒரு
காவல்பு ரிந்திடும் சேனைபெ ரும்புகழ் ஏந்தும்

சங்கம்மு ழங்கிட வெங்களங் கண்டிடும் வீரர்-எம்
சந்ததி சந்ததி யாகவ ளர்ந்திடும் சூரர்
தங்களைப் பெற்றிடுந் தாயகங் காத்திடுந் தீரர்-அவர்
தாவியெ ழுந்திடின் ஓடிவரும்பகை தீரும்

சாவுக்க ளந்தனில் ஆடிக்க ளித்திடும் நேரம்-எனச்
சங்கமொ லித்தது பொங்கிக் கிளர்ந்தது வீரம்
'சூ'வைவி ரட்டிடச் சூடுபி டித்தது நாட்டில்-ஒரு
சுட்டுவி ரற்கிடை விட்டுக்கொ டுத்திட மாட்டோம்.

நானே அரசிருப்பேன்

✲

மருவிய முகிலாய்த் தவழ்ந்திடுவேன்-
  மலைமேல் மழையாய்ப் பொழிந்திடுவேன்
அருவியின் உருவாய்த் திகழ்ந்திடுவேன்
  ஆறென உலகில் நுழைந்திடுவேன்

வயல்தனில் புனலாய்ப் பாய்ந்திடுவேன்
  வண்டலுந் துணையாத் தோய்ந்திடுவேன்
பயிரென விளைந்தே சாய்ந்திடுவேன்
  பசிதனைப் புவியில் காய்ந்திடுவேன்

உலகினில் எங்கணும் ஓடிடுவேன்
  ஒவ்வொரு மண்ணையும் நாடிடுவேன்
கலகல எனுமிசை பாடிடுவேன்
  கடலுள் முடிவிற் கூடிடுவேன்

கனிகளின் உருவில் தொங்கிடுவேன்
  கனியுள் சுவையாய்த் தங்கிடுவேன்
இனியநல் லிளநீர்த் தெங்கினிலே
  இன்பம் மிகவே பொங்கிடுவேன்

ஏரியுங் குளமும் நிறைந்திருப்பேன்
  எளிதே மணலுள் மறைந்திருப்பேன்
ஊரவர் தொடத்தொடச் சுரந்திருப்பேன்
  உலகஞ் செழித்திட வரங்கொடுப்பேன்

மழலையின் இதழில் துடிதுடிப்பேன்
  மகளிரின் விழியுள் குடியிருப்பேன்
அழகிய சோலையில் கொடிபிடிப்பேன்
  அவனியில் நானே அரசிருப்பேன்

காட்டிக் கொடுக்கலாமோ?

காட்டிக் கொடுக்க லாமோ-நாட்டைக்
காட்டிக் கொடுக்க லாமோ?-மாலை
சூட்டி யழைக்க லாமோ-பகையைச்
சூழ்ந்து பிழைக்க லாமோ?

வீட்டைக் கெடுக்க லாமோ-உள்ளே
வேட்டை தொடுக்க லாமோ-இங்கே
தேட்டை யடிக்க லாமோ-கெட்ட
சேட்டை பிடிக்க லாமோ?

நாடித் திரிய லாமோ-பிறனை
நத்தி அலைய லாமோ-அடிமை
தேடிக் கொடுக்க லாமோ-நாட்டைத்
தீயர் பிடிக்க லாமோ?

கூடி விளக்க லாமே-நமக்குள்
கொள்கை முழக்க லாமே
தேடிக் கொடுக்க லாமே-அதனைச்
சேர்ந்து முடிக்க லாமே

தாயைப் பழிக்க லாமோ-பகைக்குத்
  தாழ்ந்து பிழைக்க லாமோ-இழிந்த
நாயை நிகர்க்க லாமோ-ஈன்ற
  நன்றி மறக்க லாமோ?

காலைப் பிடிக்க லாமோ-பகைக்கு
  வாலைக் குழைக்க லாமோ-கையில்
வேலைக் கொடுக்க லாமோ-நமது
  வேலை கெடுக்க லாமோ?

பற்றை விடுக்க லாமோ-நாட்டின்
  பண்பைக் கெடுக்க லாமோ-பகையைச்
சுற்றி நொறுக்க வாவா—பகைவர்
  சூழ்ச்சி விரட்ட வாவா

ஒற்றுமையா? ஒருமைப்பாடா?

ஒற்றுமை என்றொரு சொல்லுண்டு—மேலும்
  ஒருமைப் பாடென ஒன்றுண்டு
சற்றே அவற்றின் பொருள் கண்டு—நின்பால்
  சாற்றிடு வேன்,கேள் மனங்கொண்டு

கட்டிய மாலைகள் தொங்கும்பார்—அவற்றில்
  கண்கவர் பூக்கள்வி ளங்கும்பார்
மொட்டுடன் முல்லைது லங்கும்பார்—இன்னும்
  மூவகைப் பூவுமி லங்கும் பார்

எத்தனை எத்தனை வண்ணம்பார்—நெஞ்சில்
  இன்பம் விளைந்திடப் பண்ணும்பார்
அத்தனை அத்தனை வண்ணப்பூ—மாலை
  ஆகிடச் சேர்ந்ததை எண்ணிப்பார்

மாலையிற் சேர்ந்தவை நின்றாலும்—தத்தம்
  மணத்தோ டுறுபெயர் குன்றாமல்
கோலமு றத்தொடர்ந் தொன்றாகும்—இதுவே
  கொண்டிடும் ஒற்றுமை என்றாகும்.

பாலொடு சர்க்கரை ஒன்ருனல்—நாமும்
பருகிட வேசுவை நன்ருகும்
பாலிடு சர்க்கரை என்ருகும்?—வடிவும்
பண்டைய பேரதும் இன்ருகும்

ஒன்றனுள் ஒன்றுக ரைந்தழியும்—தம்பி
ஒன்றே வளரம றைந்தொழியும்
இன்ெருரு மைப்பா டெனமொழியும்—சொல்லில்
மெய்ப்பொருள் தானிது பாரறியும்

நம்முடன் மற்றவர் தாழ்வின்றி—வாழ
நாடுவ தொற்றுமை வாழ்வன்ருே?
நம்மழி வேபிறர் வாழ்வென்ருல்—அதுதான்
நாடும் ஒருமைப் பாடென்பார்

ஒற்றுமை என்பதை வேண்டுதியோ?—தம்பி
ஒருமை எனுமது வேண்டுதியோ?
மற்ெருரு தீர்வினைத் தேர்ந்தெடுநீ—அந்த
ம[illegible]மையை நெஞ்சினில் பூண்டெழுநீ.

போது விரிந்தது

செவிலி:-

துள்ளும் பிணை யனையாள்—இன்று
புள்ளி மயில் நடையாள்!—மனம்
கள்ள மிலா தமகள்—இன்று
வெள்கும் முக முடையாள்!

ஆடை அணி வகையில்—மனம்
நாடுதல் இன் றியவள்—எங்கும்
ஆடி வரு பவள்தான்—முன்னர்
ஓடித் திரி பவள்தான்

ஏந்திழை தா னெடுத்தே—கருங்
கூந்தல் தனை முடித்தாள்—அதில்
பூந்துணர் சேர்த் தமைத்தாள்—புதுச்
சாந்துகள் மேற் படைத்தாள்!

கண்ணில்மை பூ சுகிறாள்—கடைக்
கண்களில் பே சுகிறாள்—இதழ்ப்
புன்னகை வீ சுகிறாள்—மொழி
என்னென்ன பே சுகிறாள்!

செந்தளிர் போ லுடலில்—நறுஞ்
சந்தனம் நீ வுகிருள்—தனம்
விந்தை தரும் வகையில்—இரு
பந்தென விம் முகிருள்!

மின்னல் இடை தளரச்—சடைப்
பின்னல் கிடந் தசைய—மட
அன்ன நடை நடந்தாள்—கொடி
என்ன அவள் படர்ந்தாள்!

செப்புச் சிலே எனவே—இவள்
ஒப்பனே செய் தனளே!—இதை
எப்படிக் கற் றனளோ?—நீ
செப்படி பெண் மகளே

தோழி:-

மாது திரிந் ததனுல்—ஒரு
வ யும் நிகழ்ந் ததிலே—இளங்
காதல் மலர்ந் ததம்மா—மணப்
போது விரிந் ததம்மா.

தெரு விளக்கு

❊

மிகத்துணி வுடனே நடுத்தெரு வோரம்
விரவிய இருளில் நிலைபெறும் ஓர் தொழிலேன்
அகப்பொருட் கள்ளர் புறப்பொருட் கள்ளர்
அவரவர் செல்வார் அறிந்தும் வாய்மொழியேன்

பனியிலும் மழையிலும் நனைவதும் உண்டு
பகல்தரும் வெயிலில் காய்வதுந் தினமுண்டு
திணையள வெனினும் தனிநலம் இன்றிச்
செய்திடும் பொதுநலஞ் சேரும் மனமுண்டு.

புகுமிருள் கண்டால் எனைவர வேற்றுப்
புவியோர் தொழுவார் புகழ்வார் கைகுவித்தே
பகல்வரும் அதன்பின் எனைமதி யார்இப்
பாரினர் செயலை நகைப்பேன் வாய்குவித்தே

ஊரார் அனைவரும் விழிதிற வாமல்
உறங்கிடு வார்நான் இரவினில் விழித்திருப்பேன்
சோரா விழியிமை ஒருநாள் சோர்ந்தால்
தூற்றுவர் பழிகள் சாற்றுவர் பொறுத்திருப்பேன்.

தெருவிலென் னருகினில் சிறுவர்கள் ஆடித்
திரிந்திடு வார்மனம் மகிழ்ந்திருப் பார்விருப்பால்
ஒருகால் உடையேன் நடவா நிலையேன்
ஓடிட முடியாக் கவலையில் நானிருப்பேன்

கலைபயில் சிறுவர் கல்வியைப் பெறஎன்
காலடி நின்றே தவமிருப் பார்தெருவில்
விலைதர முடியாக் கலையினைக் கற்றே
மேன்மைகள் எய்தினர்; நூல்களிற் பேர்தெரியும்

பெரியவர் உரியவர் எனும்நிலை யின்றி
வளரொளி எவர்க்கும் வழங்கிடும் முறைகொண்டேன்
சிறியவர் எறியும் கல்லடி பட்டுச்
சிதறிட என்முகம் சீர்கெடும் நிலைகண்டேன்

மின்னருள் ஒளியால் இருளது நீங்கி
எழில்பெறும் உலகம் இனிமையில் திளைத்திருக்கும்
மன்னரும் நலங்கள் பாலித் திடுமெனைப்
பழுதுறச் செய்தால் பண்பா நிலைத்திருக்கும்?

❋

கல்வியின் கொலைக்களம் கட்சிகள்—அந்தக்
கலைகளின் புதைகுழிபள்ளிகள்
கொல்களம் அறிவினுக் காசைகள்—அதைக்
கொள்குழி வெண்ணிறக் காசுகள்.

புதுக்குரல் கவிதையின் கொலைக்களம்—அச்சுப்
புத்தக மேஅதன் புதைப்பிடம்
பதுக்குதல் வாணிகக் கொலைக்களம்—அதன்
டடுகுழி கருநிறக் கணக்குகள்.

பெண்மையின் கொலைக்களம் திரைப்படம்—அந்தப்
பிணந்தனைப் புதைப்பது துணிக்கடை
உண்மையின் கொலைக்களம் படித்தவன்—நீதி
ஓதிடும் மண்டபம் புதைப்பிடம்.

இறைவனைக் கொல்பவர் போலிகள்—அங்கே
எழுப்பிடும் கல்லறை கோவில்கள்
உரிமையின் கொலைக்களம் ஆணவம்—அந்த
உரிமையின் புதைப்பிடம் வஞ்சகம்

மனத்தினைக் கொல்களம் அரசியல்—அதன்
மறைகுழி யாவது தினசரி
இனத்தினைக் கொல்களம் சாதிகள்—அதன்
இடுகுழி யாம்மத வாதிகள்..

அன்பினைக் கொல்களம் தன்னலம்—அதன்
அடைகுழி ஆசைகொள் புன்மனம்
தன்மையை மாய்ப்பது கள்ளினம்—அதைத்
தாங்கிடும் புதைகுழி பெண்ணலம்.

பண்பினைக் கொல்களம் சூதுகள்—அதன்
படுகுழி யாகிடும் வாதுகள்
மன்பதை சாய்வது மோதலில்—அதன்
மறைகுழி நால்வகை வேதமே.

நமக்குத் தொழில்

✲

பாடல் பொழிந்திடும் என்வாயை—பள்ளிப்
பாடம் மொழிந்திட வைத்தாயே!
கூடும் முகில்வான் மிதப்பேனைப்—பள்ளிக்
கூடச் சிறையுள் வதைத்தாயே!

காலங் கடந்துல காள்வேன் நான்—கடிகைக்
காலங் கணக்கிட வாழ்வேனோ?
ஞாலம் புகழ்ந்திட வாழ்வேன் நான்—சிறுவர்
நாவிற் படமனந் தாழ்வேனோ?

கற்பனை வானில் பறப்பேனோ? –பாழுங்
கட்டுரைத் தாள்கள் திறப்பேனோ?
பொற்புள பாமலர் பறிப்பேனோ?—பற்றாப்
பொருள்தனை எண்ணிச் சிரிப்பேனோ?

செம்மை வளர்த்துல காக்குவனோ?—பொழுதைச்
*செம்மை தெளித்தினும் போக்குவனோ?
மும்மைத் தமிழ்தனை ஊக்குவனோ?—என்றன்
மூச்சைப் பழுதுற நீக்குவனோ?

---

* செம்மை தெளித்து - சிவப்புமை தெளித்து

நாட்டை வளர்த்திட வேவந்தேன் வாழ்வின்
நன்மை தளர்ந்திட வேநொந்தேன்
நாட்டை மறந்திடும் பாவந்தான்—அங்கே
நாடக மாடுவ தேகண்டேன்

கனிமலர்க் காவென நான் வந்தேன்—பண்பு
கருகிடுந் ‡தாவென வேநொந்தேன்
தனியுரி மைக்கவி நானம்மா—துன்பம்
தரும்அடி மைத்தொழில் ஏனம்மா?

புனிதத் தொழிலென நான்கொண்டேன்—இன்று
புன்மைச் செறிவுள தேகண்டேன்
இனியித் தொழில்எனக் கேனம்மா?—கவிதை
எழுதும் பணிபுகு வேனம்மா.

‡ தாவு - இடம்

பெற்ளூர் புலம்பல்
(4.5.73)

❋

உண்ணுஞ் சுவையமு தூட்டிவிட்டோம்-நன்மை
ஓதிடும் பள்ளியில் கூட்டிவிட்டோம்
எண்ணம் அனைத்தையும் வாட்டிவிட்டீர்-ஊரார்
ஏளனஞ் செய்திடக் காட்டிவிட்டீர்!

கற்றவர் சொல்லையுங் கேட்பதில்லை-வீணே
காலங்கள் போவதும் பார்ப்பதில்லை.
பெற்றவர் சொல்லையும் ஏற்பதில்லை-நல்ல
பிள்ளைகள் யாரையும் சேர்ப்பதில்லை!

வேடிக்கை செய்வதும் எல்லையில்லை-பள்ளி
வேளைதொறுஞ் சென்று கற்பதில்லை
நாடிக்கை வண்ணமே காட்டிநின்ருல்-உங்கள்
நாளை நடப்பென்ன காளைகளே?

சட்டையில் மாற்றங்கள் கண்டுவிட்டீர்-நல்ல
சால்பையும் ஐயையோ கொன்றுவிட்டீர்
(✗)அட்டைகள் தூக்கலில் வென்றுவிட்டீர்-ஆனுல்
ஆகா நெறிக்கன்ரே சென்றுவிட்டீர்!

பாழ்வினை எத்தனை செய்துவிட்டீர்-அந்நோ
பள்ளியில் கல்வியைக் கொய்துவிட்டீர்
யாழிசை கேட்டிடக் காத்திருந்தோம்-ஆனுல்
ஆந்தையின் கூக்குரல் கேட்டுநொந்தோம்

பெற்றவர்நாங்களோ வாழ்ந்துவிட்டோம்-எங்கள்
பிள்ளைகள் நீங்களோ தாழ்ந்துகெட்டால்
உற்றதை எப்படிக் கண்டிருப்போம்?-வாயை
ஊமைகள் போலவா கொண்டுநிற்போம்?

(✗) ஊர்வலத்தில் அட்டைகள் தூக்கலில்

என்றும் பிறப்பேன்
(7-10-73)

அன்று பிறந்தேன் அரைநூற்று மூன்றன்பின்
இன்றும் பிறக்கின்றேன் என்தமிழ்க்கு-நன்றுசெய
என்றும் பிறப்பேன் இளங்குழந்தை போலிருப்பேன்
தொன்றுதமிழ் முப்பால் சுவைத்து.

காலம் அனைத்துங் கலங்காத நெஞ்சுரமும்
ஞாலம் வணக்குபுகழ் நற்கவியும்-கோலமுறச்
சூழ்ந்திருக்கும் நட்பும் சுடர்க்கொடிநான் பெற்றென்றும்
வாழ்ந்திருக்க ஈவாய் வரம்.

சொல்லும் மொழிக்குள்ளே சூடேற்றித் தீமையெலாம்
வெல்லுந் திறமளிக்க வேண்டுமம்மா-நல்ல
உலகொன்று காண உளங்கொண்டேன் அன்னாய்
நிலைகொண்டு வந்தென்முன் நில்.

54-ஆவது பிறந்தநாளன்று பாடியது

நானொரு குழந்தை
(8.10.73)

❋

குடும்பம் எனக்கோர் நடைவண்டி—நல்ல
கொள்கை வெறிதான் தொடர்வண்டி
இடும்பை தவிர்த்திடும் முப்பாலே—என்னை
இனிதே வளர்த்திடும் தாய்ப்பாலாம்

ஆயும் மொழியே சிறுகோலி—அதனை
அறிவால் தெறிப்பேன் குழிகோலி
பாயும் குழியோ கவியாகும்—ஆடல்
பார்த்து மகிழ்வது புவியாகும்

பாமலர் என்றன் மழலைமொழி—பாட்டில்
பாவும் பொருளே குவளைவிழி
மாமழை வானந் தவழும்வழி—அங்கே
மதியம் உருள்பந் தெனதுவழி

காவியம் என்றன் மணல்வீடு—பொங்கும்
கற்பனை யதுதான் சிறுசோறு
வாவினி அம்மா மகிழ்வோடு—நெஞ்சின்
வாழை விரிப்பேன் பரிவோடு

உலகின் நிலையே தெரியவிலை—அங்கே
உண்மையும் பொய்யும் புரியவிலை
அலகில் விளையாட் டாடிடுவேன்—என்னோ
டாரும் வரவிலை கூடிடவே

உள்ளஞ் சுடுசொல் பொறுப்பதிலை—சொன்னால்
உடனே அழுவேன் வெறுப்பதிலை
கள்ளங் கவடந் தரிப்பதிலை—நீயேன்
கனிவாய் மலர்ந்தே சிரிப்பதிலை?

அழுக்கா றாசை வெகுளியெனும்—நெஞ்சின்
அழுக்குகள் யாவுங் கழுவினை நீ
இழுக்கா மானம் அருளறிவு—அணிகள்
எத்தனை எத்தனை அருளினை நீ!

நின்னருள் மாமழை பொழிந்திடுவாய்-நானும்
நீங்கா ததனுள் நனைந்திடுவேன்
என்னுயிர் நீதான் தமிழம்மா-என்னை
எடுத்தொரு முத்தம் அருளம்மா.

என்றும் நானோர் இளைஞன்
(9.10.73)

❋

என்றும் நானோர் இளைஞன்-பாடல்
எழுதிக் கொழிக்குங் கவிஞன்
ஒன்றும் வாழ்விற் சுவைஞன்-நெஞ்சில்
உணர்ச்சித் துடிப்போ மிகைஞன்

செந்தமி ழமுதம் உண்டேன்-முதுமை
சிறிதள வேனும் அண்டேன்
சிந்தையில் இளமை கொண்டேன்-உலகம்
சிறிதாய்த் தோன்றிடக் கண்டேன்

கற்பனைப் பெண்ணே வருவாய்-நின்றன்
கைகளை என்பால் தருவாய்
பொற்கலன் ஆயிரந் தருவேன்-அவையே
புதுமைக் காவிய உருவாம்

ஊரார் ஏதோ மொழிவார்-அதுதான்
உளறும் வாயர் தொழிலாம்
பாராய் எனை நீ விழியால்-என்னைப்
பழகிய பின் நீ குழைவாய்

என்றும் உனதே நெஞ்சம்—அதுவே
எழிலார் மலர்சேர் மஞ்சம்
ஒன்றிய ஆசையிற் கெஞ்சும்-எனை நீ
ஒதுக்கிடின் உயிரே அஞ்சும்

உனை நான் என்றும் பிரியேன்-பிரியின்
உயிர்தான் பெரிதோ தரியேன்
புனைபா உணர்வாற் பொழிவேன்-கண்டு
பூமியும் நம்மைத் தொழுமே

வானிற் பறந்தே செல்வோம்-நம்பால்
வருமிடர் அனைத்தும் வெல்வோம்
தேனில வுக்கதை சொல்வேன்-அங்கே
தெள்ளிய பாநலம் கொள்வோம்

கண்ணுள் ஒளியாய் ஒன்றி-நீஎன்
காலம் முழுதும் நின்றால்
மண்ணும் விண்ணும் ஒன்றே-என்றும்
மருவிக் களிப்போம் நன்றே

யாரடியோ?
(11-10-73)

❋

கொள்ளைப் பனிபொழி மார்கழித் திங்களில்
கோலமி டத்தெரு வாயிலிலே
அள்ளிப் புனல்தெளித் தென்மகள் புள்ளிகள்
ஆயிரம் வைத்தனள் பாரடியோ!
வெள்ளை நிலாமகட் கன்னி உலாவரும்
வீதியில் எத்தனை கோலமடி!
வெள்ளி எனும்பெயர் கொண்டிடும் புள்ளிகள்
விந்தையில் வைத்தவள் யாரடியோ?

ஈகை மனத்தவ ளேஉனைப் போல்மகள்
ஏந்தி நடம்புரிந் தாளடியோ!
‡ஓகை மிகுத்திட ஆடல் விளைத்திடும்
ஓவியம் எத்தனை பாரடியோ!
மேகம் முழங்கிடத் தாளம் இசைந்திட
மென்மயில் கூத்திடல் காணடியோ!
தோகை விரித்தொரு மாமயில் ஆடிடச்
சொல்லிக் கொடுத்தவர் யாரடியோ?

---

‡ஓகை - மகிழ்ச்சி

நாடொறுங் கற்றிடும் பாடலைப் பெற்றிடும்
நம்மகள் பாடிடல் கேளடியோ!
வாடிடும் என்மனந் தேறிடச் செய்திடும்
வல்லமை வாய்ந்திடும் யாழடியோ!
கூடிடும் மாமலர்ச் சோலையி லேஒரு
கொம்பினில் தீங்குயில் கூவுதடி!
பாடிடும் மென்குரல் தேனடி! அவ்விசைப்
பாடங் கொடுத்தவர் யாரடியோ?

பற்றிய ஆசையில் சிற்றில் இழைத்திடும்
பாவையுன் செல்வியைப் பாரடியோ!
சுற்றிடும் நீள்மதில் முற்றிய வீடுகள்
சூழ்ந்துள காட்சியைக் காணடியோ!
தொற்றிய தென்னையில் பற்றி யசைந்திடும்
தூக்கணாங் கூடுகள் பாரடியோ!
கற்றவர் போலவை கட்டிட அத்திறன்
கற்றுக் கொடுத்தவர் யாரடியோ?

குற்றங் குற்றந்தான்
(11.2.74)

❊

பத்தியின் பேரால் நடந்தா லென்ன
பகுத்தறி வாலது நடந்தா லென்ன
கற்றவன் தீமை புரிந்தா லென்ன
மற்றவன் அதையே செய்தா லென்ன

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

பட்டைகள் தீட்டிக் கொட்டைகள் கட்டிப்
பதுக்கலும் கடத்தலும் செய்தா லென்ன
சட்டையை மாட்டிச் சமத்துவம் பேசிச்
சதிச்செயல் திருட்டுகள் செய்தா லென்ன

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

கோவிலில் நாடொறும் பூசனை செய்வோர்
கும்பிடுஞ் சிலையைத் திருடின ரேனும்
¶பாவிய மடமையைச் சாடிடுந் தூய
பகுத்தறி வாளர் கவர்ந்தன ரேனும்

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

¶ பாவிய-பரவிய

ஆட்சியில் ஏறி அறநெறி காப்போர்
ஆசையில் தவறுகள் இழைத்தா லென்ன
மாட்சிமை அறியா வஞ்சகர் கூடி
மற்றவர் பொருளைப் பறித்தா லென்ன

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

கற்றவர் என்போர் கயமைகள் யாவும்
கலையெனும் பேரால் செய்தா லென்ன
மற்றவர் இங்கே மடமைகள் யாவும்
வயிறெனும் பேரால் செய்தா லென்ன

குற்றங் குற்றந்தான் - ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்!

வெள்ளியி லான விளக்கது கொண்டு
வேய்ந்திடுங் கூரையில வைத்தா லென்ன
கொள்ளிக ளான விறகினைக் கொண்டு
குடிசையில் நெருப்பினை வைத்தா லென்ன

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

கன்னியர் தவறின் கண்டனம் வேறு
காளையர் புறழ்ந்தால அதன்பெயர் வேரு?
இந்நிலை கண்டார் அறமென ஓதார்
இழிசெயல் ஒன்றினை யார்செய் தாலும்

குற்றங் குற்றந்தான்-ஒரு
சட்டஞ் சட்டந்தான்

கற்பனை மன்னவன்
(21-9-75)

❋

கவியெனப் போற்றிடும் பேர்படைத்தான்-நெஞ்சில்
கற்பனை யாலொரு பார்படைத்தான்
புவியதை ஆண்டிடக் கோலெடுத்தான்-அங்கே
புதுமைகள் பற்பல தான்கொடுத்தான்

வறுமைப் பகையொடு போர்தொடுத்தான்-மக்கள்
வளமுடன் வாழ்ந்திடச் சீர்கொடுத்தான்
சிறுமைக் குறைகளை வேரெடுத்தான்-ஆண்மைச்
சிங்கமென் றோங்கிடும் பேரெடுத்தான்

நலமிகும் ஆட்சியொன் றேவிரித்தான்-யாவும்
நாட்டவர்க் கேபொது வென்றுரைத்தான்
குலமகன் மன்னவன் போற்சிரித்தான்-என்றும்
கோட்டைகள் கட்டிட வேகுறித்தான்

கற்பனை நாட்டையே மேல்நினைந்தான். மண்ணில்
கட்டிய வீட்டினைத் தான்மறந்தான்
முற்பட மாந்தரை யேநினைந்தான்-கொண்ட
மொய்குழல் மாதினைத் தான்மறந்தான்

பாட்டுல குக்கவன் சோறளித்தான்-பாரில்
பைந்தமிழ்க் கோவெனப் பேரெடுத்தான்
வாட்டம ளித்திடும் சோர்வினைத்தான்-சொந்த
வாழ்வினில் கண்டுகண் ணீர்வடித்தான்

சோறின்றிப் பற்பல நாள்கழித்தான்-சூழும்
துன்பங்கள் போக்கிடத் தான்விழித்தான்
மாறொன்று கண்டிலன் வாழ்வினிற்றான்-அந்த
மன்னவன் கற்பனை வாழ்வெடுத்தான்

சிந்தனை யாலவன் வான்பறப்பான்-தன்னைச்
சேர்ந்திடும் துன்பமெ லாம்மறப்பான்
நொந்துழல் வேளையி லேசிரிப்பான்-அந்த
நூலவன் வேதனை யார்துடைப்பார்?

கவிதைக் காதலி
(22-9-75)

❋

இன்பங்கள் சூழ்கின்ற போது-நெஞ்சை
  எட்டிப் பிடித்துக் களிப்பிக்கும் மாது
துன்பங்கள் வந்துற்ற போதும்-என்னைத்
  தொட்டுப் பிடித்துக் களிப்பாளெப்போதும்

கலைமாதின் உள்ளமோ வெள்ளை-என்றன்
  கலிதீர்க்க வந்தாடும் போதிலோர்பிள்ளை
அலைமோதும் துன்பத்தில் *தள்ளை-வஞ்சி
  †ஆசிரியத் தருகின்ற இன்பமோ கொள்ளை!

தனியாக நான்வைகும் வேளை-என்பால்
  தாவிக் குதித்துச் சிரிப்பாள்அப் பாவை
இனிதாக வாய்த்துள்ள கோவை வாயால்
  ஈந்தாளே அவ்வின்பம் எந்நாளும் தேவை

கண்ணுக்குள் கண்ணாக நிற்பாள்-காதல்
  காட்டாற்று வெள்ளத்தைக் கண்டேத விப்பாள்
பெண்ணுக்குள் ஒன்றாகி நிற்பேன்-ஆ ஆ
  பேரின்பம் பேரின்பம் விண்ணுக்கும் அப்பால்

---

* தள்ளை-தாய், † ஆசிரியம்-குற்றம் நீங்க.

கவிமாது முன்வந்த காலை-இன்பங்
காணுமல் கூடாமல் வேறென்ன வேலை?
அவளாகத் தான்வந்து மாலை-சூட்டி
அணைப்பாள் தொடுத்தே கொடுப்பேன்பா மாலை

கண்காட்டி விட்டங்குச் செல்வாள்-நானும்
கைகாட்ட என்பால்வந் தேதேதோ சொல்வாள்
பண்காட்டும் பாட்டொன்று சொல்வேன்-இன்னும்
பாடென்று பாடென்று நெஞ்சிற்பு கல்வாள்

நெஞ்சங்கள் ஒன்ருகும் போது-மற்ற
நினைவேதும் இல்லாமல் செல்வேன் விண்மீது
கொஞ்சுங்கள் கொஞ்சுங்கள் என்றே-வஞ்சி
கொண்டாடி மன்ருடிக் கெஞ்சுவாள் நின்றே

என்பாட்டில் இன்பங்கள் கண்டாள்-விஞ்சும்
எழில்கொண்ட பொற்பாவை நீள்காதல் கொண்டாள்
பின்பாட்டுப் பாடாமை கண்டாள்-என்னைப்
பித்தாக்கி நீங்காத சொத்தாக்கிக் கொண்டாள்

இளைஞர்களே கேளுங்கள்
(23-9-75)

❊

இளையவரே ஒன்று கேளுங்கள்-சொல்லும்
என்மொழி கேட்டே வாழுங்கள்
பழகிட என்முன் வாருங்கள்-நல்ல
பண்புடன் நீர்முன் னேறுங்கள்

கலைகளைக் கற்றே தேருங்கள்-அங்கே
கற்பதை வாழ்விற் சேருங்கள்
நிலைகளை இங்கே பாருங்கள்-கையை
நெஞ்சினில் வைத்தே கூறுங்கள்

அரசியற் பாடம் போற்றுங்கள்-போற்றி
அறிவினை நெஞ்சில் ஏற்றுங்கள்
அரசியற் போரில் நாட்டங்கள்-செல்லின்
அய்யோ சூழும் வாட்டங்கள்

உடைகளைச் சற்றே மாற்றுங்கள்-நாட்டின்
உடைமைகள் எல்லாம் போற்றுங்கள்
கடமையைச் செய்தே காட்டுங்கள்-கெட்ட
கயமையைத் தூவென் றோட்டுங்கள்

பொதுவிடம் நீங்கள் செல்லுங்கால்-செய்யும்
  புன்செயல் யாவுந் தள்ளுங்கள்
எதுசரி என்றே சொல்லுங்கள்-பின்னர்
  எவ்வழி நன்றே செல்லுங்கள்

சாதியின் வேரை வெட்டுங்கள்-நெஞ்சில்
  சமநிலைப் பண்பை ஒட்டுங்கள்
மேதினி எல்லாஞ் சுற்றுங்கள்-அங்கே
  மேன்மைகள் கண்டே பற்றுங்கள்

வாழ்க்கையில் மேடு பள்ளங்கள்-போக்க
  வழிவகை கண்டே கொள்ளுங்கள்
தாழ்ச்சிகள் எல்லாந் தள்ளுங்கள்-சோம்பித்
  தளர்வதை நீங்கள் எள்ளுங்கள்

மொழிபல கற்கச் செல்லுங்கள்-ஆனால்
  முந்தமிழ் உயிராச் சொல்லுங்கள்
இழிசெயல் சாய்த்தே வெல்லுங்கள்-நாட்டில்
  எழில்வளங் காண நில்லுங்கள்

துயரக் கவி
(12-9-75)

குரல்மறந்த குயிலானேன்-நீந்தும்
குளமிழந்த கயலானேன்
இறகொடிந்த மயிலானேன்-வாழ்வில்
இடருழந்தே மயலானேன்

ஒலியிழந்த மணியானேன்-பார்வை
ஒளிமறைந்த விழியானேன்
கலிமிகுந்த துயராலே-பாவம்
களைதுறந்த முகமானேன்

முகில்படர்ந்த நிலவானேன்-தூசு
முழுதடைந்த சிலையானேன்
துகில்வளைந்த படமானேன்-சோகச்
சுவரெழுந்த மனையானேன்

துயர்படர்ந்த கவியானேன்-இன்பச்
சுவைமறந்த கலையானேன்
புயலெழுந்த புவியானேன்-துன்பப்
புகைபுகுந்த விழியானேன்

நரம்பறுந்த யாழானேன்-போரின்
நடுவொடிந்த வாளானேன்
சுரும்பிருந்தே சூழாமல்-தேனின்
துளியிழந்த பூவானேன்

கவிபொழிந்த முகிலம்மா-பாடற்
கனிமிகுந்த பலவம்மா
தவிதவிக்க விடினம்மா-யார்தான்
தலைவனுக்குப் புகலம்மா?

தமிழுக்கு என்னைத் தருவேன்.

56- ஆம் பிறந்த நாளன்று பாடியது- 7-10-75

சுற்றிவ ளைத்திடு மெத்துய ரத்தையும்
சுட்டுமு டித்தகை-எறிவேனே
சொத்துந லத்தினை முற்றஇ ழப்பினும்
சொற்றமி ழுக்கெனைத்-தருவேனே

தொற்றிய ணைத்தவ ளைப்பெறு மக்களைத்
தொட்டிடர் பற்றினும்-மருள்வேனோ?
சொக்கிட வைத்திடும் எப்பொருள் கொட்டினும்
தொட்டுளம் விற்றிட-வருவேனோ?

கற்றம னத்தினிற் குற்றம கற்றிடும்
கட்டழ குத்தமிழ்-மொழிமாதே
கத்துக டற்புவி மெத்தம டத்தனம்
கற்றடி மைப்படத்-தரியேனே

பெற்றநி லத்தினர் உற்றஇ டுக்கணைப்
பிய்த்தெறி யத்திறம்-அருள்வாயே
பித்தம னத்தினர் நற்றெளி வுத்திறஞ்
பெற்றிட நற்கவி-பொழிவேனே.

மாந்தன் கற்பனை

3-10-75

❋

கற்பனை மிக்கான் உலகில்-அதனால்
  கடவுளைத் தந்தான் சிலையில்
அற்புதஞ் சொன்னான் கதையில்-நல்ல
  அறிவைம றந்தான் தரையில்

கல்வியைக் கற்பனைக் கண்ணால்-கண்டு
  கலைமகள் என்றவன் சொன்னான்
பல்வகைச் செல்வமுங் கண்டான்-தெய்வப்
  பற்றால் திருமகள் என்றான்

தோற்றமும் வாழ்தலுங் கண்டான்-செத்துத்
  தொலையும் ஒடுக்கமும் கண்டான்
நாட்படு கற்பனை கொண்டான்-மூன்றும்
  நான்முகன் மாலரன் என்றான்

பூமியுந் தேவியில் சேரும்-தோற்றப்
  பொலிவொரு மன்மதன் ஆகும்
சாமியென் றெத்தையுங் கூறும்-மாந்தன்
  சாற்றிய கற்பனை பாரும்

வானுயர் கோபுரங் கட்டிக்-கோவில்
வாயிலில் வந்துகை கட்டித்
தானொரு மண்குடில்கட்டி-வாழ்ந்து
தலையெழுத் தென்றனன் மட்டி

அருள்தரும் ஆண்டவன் என்றான்-மக்கள்
அன்பினை நெஞ்சினில் கொன்றான்
பொருள்தரும் என்றுபு கன்றான்-உழைக்கும்
பொழுதெலாம் சோம்பலில் நின்றான்

குற்றங்கள் எல்லாம் புரிவான்-சுற்றிக்
கோவிலி னுள்ளே வருவான்
முற்றிய தேங்காய் தருவான்-பாலும்
மொய்த்துள பூவுஞ் சொரிவான்

அத்தனைப் பாவமுந் தீரும்-என்றே
அங்கவன் நம்பியே கூறும்
பித்தனைப் போலஎல் லாரும்-செய்தால்
‡பிழைகள் எப்படித் தீரும்?

---

‡ பிழை-குற்றம்.

ஏறு முன்னேறு
4-10-75

❋

உழைப்புக்கு நல்லதோர் காலம்-வந்தால்
 ஓங்கிவ ளர்ந்திடு மேயிந்த ஞாலம்
பிழைப்புக்குப் போடாதே தாளம்-சென்று
 பின்பாட்டுக் கூட்டத்தில் பாடாதே மேலும்

தன்மானம் ஒன்றையே நாடு-பெற்ற
 தாயகந் தானுனக் கெப்போதும் வீடு
எந்நாளும் பாட்டாளி யோடு-கூடி
 எங்கெங்குந் தோளேற்றிப் படவேண்டும் பாடு

எங்கெங்குக் காணினுந் தேம்பல்-மக்கள்
 எவ்வெவர் வாழ்விலும் இன்பங்கள் கூம்பல்
பொங்கிப்ப டர்ந்திடும் சோம்பல்-கொண்டு
 போற்றிவ ளர்த்ததால் வந்ததித் தீம்பு

சோம்பலை மாய்த்திடல் வேண்டும்-நின்றன்
 தோளில் உழைப்பினைச் சேர்த்திடல் வேண்டும்
மாம்பழக் கொட்டையைத் தோண்டி-நட்டு
 மாஞ்செடி தந்திடும் மந்திரம் வேண்டாம்

உன்னை உழைப்பினை நம்பு-யாரோ
ஓதிய வேதத்தை நம்பினால் வம்பு
பொன்னை வளர்த்திடுந் தெப்பு-நாட்டிற்
பூத்துக் குலுங்கிட நாடிக்கி ளம்பு

ஆலைத் தொழில்புரிந் தாலும்-பள்ளி
ஆசிரி யப்பணி ஏற்றிருந் தாலும்
சீலைத் தொழில்புரிந் தாலும்-எங்கும்
சீருடன் நின்கடன் ஆற்றுக நாளும்

நாட்டையும் உன்னையுஞ் சேர்த்து-நெஞ்சில்
நாளும் நினைத்தே உழைத்திடு வேர்த்து
வீட்டையும் நாட்டையும் பார்த்து-தம்பி
வீறுகொண் டேஎழு தோள்களை ஆர்த்து

நான்முகன் உன்மண்டை ஓட்டில்-ஏதோ
நாட்டினன் என்பதை நெஞ்சைவிட் டோட்டில்
ஏன்வறு மைத்துயர் நாட்டில்?-தம்பி
ஏறுமுன் னேறுழைப் பாலுயர் கோட்டில்

மலர் தந்த பாடம்
4-10-75

❋

அரும்பிச் சிரிக்குஞ் சிறுமலரே-நெஞ்சை
அள்ளிக் கவரும் எழிலுருவே
விரும்பிக் கிடக்கும் எனதுளமே-நின்பால்
வீசும் மணமும் நுகர்வுறவே

இதழை விரித்தே நகைபுரிவாய்-வண்டோ
ஏழிசை பாடச் சுவைதருவாய்
புதுமைப் பொலிவால் நலந்தருவாய்-மாதர்
போற்றிப் புகழும் நிலைபெறுவாய்

விரியும் இதழில் சிறுபனிகள்-காலை
வீழும் பொழுதில் பெறுமழகு
பரிதிக் கதிரால் மெருகுபெற-நின்னைப்
பார்த்துக் களிப்பேன் இருவிழியால்

உருவாய் வருங்கால் அரும்பென்பார்-நின்றன்
உடலோ பருத்தால் போதென்பார்
சிறிதே விரிந்தால் மலரென்பார்-கீழே
சிதறி விழுந்தால் வீஎன்பார்*

---

* வீ — வாடி விழும் மலர்.

உலகில் பிறந்தாய் மணந்தந்தாய்-மாதர்
உள்ளம் மகிழத் துணைநின்றாய்
இலகும் எழிலைப் பிரிகின்றாய்-வாடி
எங்கோ தரையில் உதிர்கின்றாய்

'இருக்கும் பொழுதில் பிறர்மகிழ-உன்னால்
இயலும் வகையால் உதவிடுக'
குறிப்பு மொழியால் அறிவுரையை-என்பால்
கூறி முடித்தாய் நினதுயிரை

அழகும் மணமும் நிலையலவே-பாரில்
ஆடி யடங்கும் முறையுளதே
குழையும் மனத்தில் அருள்பெறுவேன்-மக்கள்
குலமே உயர உதவிடுவேன்

குளிரும் மலரே ஒருமொழியை-உன்பால்
கூற நினைத்தேன் செவிவழியே
தளரும் நிலைதான் வருபொழுதும்-மாந்தர்
தமக்கே கொடுப்பேன் எனதுயிரை.

அவன் கண்ட பலன்

5-10-75

❋

சாற்றுக் கரும்பது தோற்றுப் பிறக்கிடச்
  சாற்றுகிறன் கவிதை-வீட்டில்
சோற்றுப் பருக்கையை ஆக்கிப் படைத்திடச்
  சுற்றுகிறள் மனைவி

நூற்றுக் கொடுத்திடும் பாட்டுப் புனைந்துபல்
  நூற்றினும் மேல் தருவான்-அந்தோ
'நேற்றுத் துவைத்தது மாற்றுத் துணியிலை'
  நேரிழை யாள் பகர்வாள்

கண்டு வியந்திடக் கட்டி முடித்தனன்
  கற்பனையால் மனையே-அந்தப்
பெண்டு மயங்கிடப் பிள்ளை சுருண்டிடப்
  பெற்றனன் சோ தனையே

உண்டு களித்திட ஊருக் களித்தனன்
  ஒப்பறு பா வமுதே-அந்தத்
தொண்டு மனத்தவன் கண்டு சுவைத்தது
  தொல்லையின் வாழ் வதுவே

பாடிக் கொடுத்தவன் சூடக் கொடுத்தனன்
　பைந்தமிழ்ப் பா மலரே-உள்ளம்
வாடிக் கிடந்தனன் வாழ்விற் கலங்கினன்
　வண்டமிழ்ப் பா வலனே

கூடிக் கிடந்தவர் ஓடிப் பிரிந்தனர்
　கொண்டனன் ஓர் கவலை-என்றும்
ஆடித் திரிந்தவன் வாடிப் பொழிந்தனன்
　அம்ம! கண்ணீர்த் திவலை

மட்டித் தனங்களைச் சுட்டுப் பொசுக்கிடும்
　மாவலி கொண்டவன் தான்-தன்னைக்
கட்டிப் பிடித்துடல் தொட்டுச் சுவைத்திடும்
　காலனை வென்றவன் தான்

எட்டிப் பிடித்தொரு விண்ணை வளைத்ததில்
　ஏறி நடந்தவன் தான்-கண்ணீர்
கொட்டிச் சொரிந்திட மண்ணிற் கிடந்திடக்
　கூடிக்கிடந்தனனே!

எல்லாம் கலப்படம்
6-10-75

✻

உண்பொருள் எல்லாங் கலப்படம்-பேசும்
உண்மையில் பொய்யுங் கலப்படம்
கண்படும் யாவுங் கலப்படம்-இங்கே
கண்ணியம் எங்கே உருப்படும்?

பண்புகள் எல்லாங் கலப்படம்-எண்ணிப்
பார்ப்பவர் நெஞ்சில் புலப்படும்
மண்படும் எண்ணெய் கலப்படம்-வஞ்சர்
மண்டையில் கூடக் கலப்படம்

செந்தமிழ்ப் பாட்டில் கலப்படம்-நெஞ்சில்
சிந்தனை, பேச்சில் கலப்படம்
சந்தனப் பூச்சில் கலப்படம்-கோவில்
சாமிகள் கூடக் கலப்படம்

நெய்திடும் நூலில் கலப்படம்-நல்ல
நெய்தரும் பாலில் கலப்படம்
செய்தொழில் யாவுங் கலப்படம்-கள்வர்
செய்கையின் பேரே கலப்படம்

வாணிகர் வேலை கலப்படம்-இங்கே
வள்ளலில் கூடக் கலப்படம்
தோணிகள் ஏறுங் கலப்படம்-நாட்டின்
தூயநல் மானம் புறப்படும்

நோய்மருந் தெல்லாங் கலப்படம்-வந்த
நோய்களும் எங்கே சரிப்படும்?
காய்கனி கூடக் கலப்படம்-காவல்
காத்திடுஞ் சட்டங் கலப்படம்

‡வேந்தியல் காரர் கலப்படம்-அன்னார்
வீட்டினுள் சென்றால் வெளிப்படும்
மாந்தருக் கெல்லாம் வெளிப்படை-ஆனால்
மாற்றிடத் தானே பொறுப்பிலை

தாயகப் பேரைக் கெடுத்திடின்-மீளாத்
தண்டனை தந்தால் சரிப்படும்
வாய்மொழிப் பேச்சா திருத்திடும்?-சொன்னால்
வஞ்சகர்க் கெங்கே புலப்படும்?

‡ வேந்தியல்காரர்—அதிகாரிகள்

கலையாம்! தொழிலாம்!

6-10-75

திரைப்படம் என்றொரு தொழிலாம்-மாதர்
மறைப்பிடம் என்பதங் கிலையாம்!
உருப்படு மாஎனிற் கலையாம்!—ஐயோ
உரைத்திடின் மானமும் விலையாம்!

கடைத்தொழில் உண்டெனில் அதுதான்-காசு
கிடைத்திடச் செய்வதும் அதுதான்
புடைத்தெடுத் தாலது உமிதான் - நெஞ்சைக்
கெடுத்திடச் செய்திடும் மதுதான்

பதுக்கலைக் காட்டிடும் கதையாம்-அங்கே
பிதுக்கிய மாதரின் சதைதான்
புதுக்கலை என்றொரு விதமாம்-பண்பைப்
புதைத்திட வந்திடும் சதிதான்

நெறிப்படும் போக்கினில் இலையே-காம
வெறிப்பட ஆக்கிடும் வலையே
சரிப்படச் செய்பவர் இலையே-பண்பை
முறித்திடச் செய்வதொர் கலையோ?

துணிந்திடும் மாதரும் உருள்வார்-கட்டிப்
பிணைந்தவர் போதையில் புரள்வார்
அணைந்திடில் தான்புகழ் வருமாம்-அந்தோ!
அணைந்தது பெண்மையும் பொருளால்

நகைத்திட மெல்லுடல் வளைவார்-பெண்மை
திகைத்திடக் கோணலில் குழைவார்
தகைத்திடும் ஆடையைக் களைவார்-அந்தோ
புகைப்படங் காட்டிட அலைவார்

படுத்திடும் காதலர் அறையில்-உள்ளே
நடத்திடும் செய்கையைத் திரையில்
படைத்திடல் தானொரு கலையா?-பண்பை
முடித்திட வேளமும் கொலையா?

கலைப்பெயர் சொல்லியே திரிவார்-கெட்ட
புலைத்தொழில் ஒன்றையே புரிவார்
நிலைத்திடு சிந்தனை யறிவார்-இங்கே
தலைப்படி னேநலம் உருவாம்

மடத்தனம் மிக்கனர் மடவார்-ஆண்கள்
தடுத்திலர் முற்பட *மிடைவார்
குடித்தனந் தானுருப் படுமா?-அந்தப்
படத்தொழில் தான்சரிப் படுமா?

---

* மிடைவார்-நெருக்கமாகக் கூடுவார்

உலகம் எங்கள் கையிலே!

7-10-75

❊

குலுக்கிக் குலுக்கி ஆட்டுவோம்-உடலைக்
குனிந்து நிமிர்ந்து காட்டுவோம்
துலக்கி ஆசை ஊட்டுவோம்-எம்மைத்
தொடருங் காசைக் கூட்டுவோம்

காமஞ் சொட்டப் பாடுவோம்-ஆடை
களைய விட்டே ஆடுவோம்
காமக் காட்சி நாடுவோம்-அந்தக்
கலையை வளர்க்கக் கூடுவோம்..

நடிப்பை முகத்தில் தேக்கினால்-எவரே
நயந்து வந்து பார்க்கிறார்?
இடுப்பை வளைத்துக் காட்டினால் -மொய்க்கும்
ஈக்கள் போலக் கூட்டமே

முகத்தில் உணர்ச்சி கூட்டினால்-எந்த
மூடன் வருகை காட்டுவான்?
அகத்தில் உணர்ச்சி ஊட்டினால்-கூட்டம்
ஆட்டு மந்தை காட்டுமே.

பெண்மை நாணம் பேசினல்-எங்கள்
   பேரும் புகழும் வீசுமோ?
உண்மை கண்டு கூசுவோம்-எங்கள்
   உலகம் யாவும் பாசமே

வீணிற் பண்பு செப்பினல்-நாங்கள்
   விசிறி சேர்ப்ப தெப்படி?
நாணம் மானஞ் செப்பினல்-நாங்கள்
   நடிகை யாவ தெப்படி?

கலைகள் கலைகள் என்றெலாம்- சொல்லும்
   கதையை நீங்கள் நம்பலாம்
கலையும் ஆடை ஒன்றலால்-வேறு
   கலையின் சாயல் கண்டிலோம்

கலையின் நுண்மை கற்றுளார்-வாழக்
   கையில் என்ன பெற்றுளார்?
உலகம் எங்கள் கையிலே-மக்கள்
   உள்ளம் எங்கள் மெய்யிலே

மண் குதிரை

8-10-75

❊

திரைப்பட மாவுன் வழிகாட்டி-*பேழ்வாய்த்
திமிங்கில மாவுன் படகோட்டி?
நரிக்குண மாஇத் திருநாட்டில்-விட்டால்
நடைப்பிண மாக்கும் குழிகாட்டி

உருப்படி மாற்ற வழிகாட்டும்-வேண்டா
ஒப்பனை செய்ய வழிகாட்டும்
உருப்பட வாநல் வழிகாட்டும்?-பண்பை
ஒழித்திட வன்றோ வழிகாட்டும்!

நிலைத்திடு மா‡மண் பரியாற்றில்?-நீந்த
நினைத்தனை யாயின் தடுமாற்றம்
உலர்த்திய மீனைப் புனலாற்றில்-விட்டால்
உயிர்த்தெழு மென்று அதையேற்றாய்?

கவர்ச்சியில் ஓங்குங் கலைகாட்டி-உன்னைக்
கவிழ்த்திடப் பார்க்கும் வலைநீட்டி
தவிர்த்திடு தோழா! மனையாட்டி-போலத்
தலைப்படு வாளா விலையாட்டி?

---

*பேழ்வாய்-பெரிய வாய்

‡மண்பரி-மண்குதிரை

காதற் காவியம்
10-9-76

❊

இலக்கியம் ஒன்று படைப்போம் - காதல்
இலக்கணம் முழுமையும் அதனுள் அமைப்போம்
-இலக்கியம்...

மலர்த்தொடை அணிந்திடும் மானே வருவாய்
மனத்தெழும் உணர்ச்சியை இதழ்வழி தருவாய்
-இலக்கியம்...

ஒவ்வொரு பக்கம் ஒவ்வொரு கதையாம்
ஒன்றினில் ஒன்று விஞ்சிய சுவையாம்
எவ்வகைத் தடையும் இடுபவர் இலையாம்
எடுத்ததை இரவெலாம் படித்திடும் கலையாம்
-இலக்கியம்...

படித்திடப் படித்திடப் புதியன கிடைக்கும்
பலமுறை முடிப்பினும் விழைவினைக் கொடுக்கும்
படித்தபின் நினைப்பினில் இனிமையைப் படைக்கும்
பயனாய் இலக்கியப் பரிசிலும் கிடைக்கும்
-இலக்கியம்...

கவிதை உலகு

20-9-1976

❋

என்னை மறந்தேன் உன்னுள் கலந்தேன்
எழுந்தது புதுவித உணர்வு-பின்னே
எத்தனை எத்தனை கனவு-கண்ணே
இதுதான் கவிதை உலகு

விண்ணில் மிதந்தேன் மண்ணை மறந்தேன்
விரிந்தது கற்பனைச் சிறகு-வான
வெள்ளிகள் தண்முகில் உறவு-தந்த
விளைவே கவிதை உலகு

நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தேன் அன்பில் நனைந்தேன்
நிறைந்தது வளர்ந்தது கனவு-இன்பம்
நிகழ்த்திய நாடக நினைவு-தந்த
நிழலே கவிதை உலகு

சூழல் துறந்தேன் யாவும் மறந்தேன்
சுழன்றது பறந்தது கவலை-அடடா
சுரந்தது நெஞ்சினில் உவகை-அந்தச்
சுவடே கவிதை உலகு

இதுதான் அவர் வேலை

20-9-1976

இதுதானடி அவர்வேலை-என்னை
ஏறிட்டும் பார்ப்பதில்லை அந்தக் காளை

-இதுதான்

பொதுவான உலகொன்று வேண்டுமாம் அங்குப்
பொருள்யாவும் சமமாக வேண்டுமாம் தோழி

-இதுதான்

அரங்கேறிப் பேசுங்கால் அயராத அருவி
அவர்பேச்சில் மயங்காத பேரில்லை உருகி
உறங்காத விழியோடு புரள்வேனை மருவி
ஒருபேச்சுப் பேசத்தான் பொழுதில்லை அறிநீ

-இதுதான்

வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுங் கவிமாலை தொடுப்பார்
வறியோர்தம் துயரங்கள்கண்டுள்ளந் துடிப்பார்
தாழ்வுக்குப் பலியானோர் கண்ணீரைத் துடைப்பார்
தமியாளின் விழிநீரைக் காணுமல் நடப்பார்

-இதுதான்

ஓடக் காரன்

28-9-1976

❋

ஓடத்தான் வந்தான் அன்று-விழி
ஓரத்தால் பார்த்தான் நின்று
-ஓடத்தான்

சூடத்தான் பூவைத் தந்தான்-பூவை
வாடத்தான் நோவைத் தந்தான்
-ஓடத்தான்

ஓடத்தைக் கைகள் தள்ளும்-கயல்
ஓடிப்போய் நீரில் துள்ளும்
நாடத்தாம் கண்கள் துள்ளும்-பெண்மை
நாணத்தால் பின்னே தள்ளும்
-ஓடத்தான்

வேகத்தால் ஓடஞ் செல்லும்-புனல்
வேகத்தைப் பாய்ந்தே வெல்லும்
வேகத்தான் வைத்தான் நெஞ்சம்-அந்த
வீரத்தான் வரவோ பஞ்சம்
-ஓடத்தான்

தீரத்தான் தந்தான் முல்லை-கலி
தீரத்தான் வந்தான் இல்லை
‡ஓரத்தான் நேரம் இல்லை-ஆற்றின்
ஓரத்தான் வரவே இல்லை
-ஓடத்தான்

‡ ஓரத்தான்—ஓர்ந்து பார்க்கத்தான்.

கூடத்தே கோலம் வைத்தேன்-எழிற்
கோலத்தை மேலில் வைத்தேன்
கூடத்தான் ஆசைவைத்தேன்-*பள்ளிக்
கூடத்தான் வரவே இல்லை

-ஓடத்தான்

தேடத்தான் யாரே செல்வார்!-துயர்
தேயத்தான் யாரே சொல்வார்?
பாடத்தான் நெஞ்சே சொல்லும்-காதற்
பாடத்தான் வரவே இல்லை

-ஓடத்தான்

ஆடத்தான் வைத்தான் என்னை-புனல்
ஆடத்தான் வைத்தான் கண்ணை
வேடத்தான் பொய்த்தான் சொல்லை-காதல்
வேகத்தான் வரவே இல்லை

-ஓடத்தான்

---

*பள்ளிக் கூடத்தான்—பள்ளியறைக்குரியவன்.

தேன்கூடு

தமிழ்நாட்டு அமைச்சரவை கலைக்கப்பட்ட போது பாடியது 28.9.1976

❊

தென்மலைச் சாரலில் தேன்நிறை கூடு-கட்டத்
தேன்சுரும் பாயிரம் பட்டன பாடு
பொன்மலை மீதினில் பூமலர்க் காடு-முற்றும்
போய்வந்து தேன்மிகத் தேக்கிய வீடு

புன்மனப் பிள்ளையர் கண்டழுக் காறு-கொண்டு
பொங்கினர் வீசினர் வீண்மணற் சேறு
நன்மன வண்டுகள் கொண்டன வீறு-சென்று
நாண்மலர் தேடின நாடொறும் நூறு

ஆயிரம் சூழ்ச்சிகள் செய்தனர் கூடித்-தீயர்
ஆடினர் நாடகம் மேடையில் பாடி
போயின போயின சூழ்ச்சிகள் ஓடி-மாயப்
பொய்ம்மைகள் வீழ்ந்தன வேருடன் வாடி

ஆனிரை மேய்ந்திடும் ஆங்கொரு காடு-தன்னில்
ஆடிடும் பெண்மகள் தீங்குயிற் பேடு
வானுயர் சாரலில் தேன்விளை கூடு-கண்டு
வாயுற வாழ்த்தினள் அன்புளத் தோடு

வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி பிள்ளையர் காது-புக்கு
வாட்டிட. எண்ணினர் வேறொரு சூது
வீழ்த்திட வேண்டினர்; ஆமெனும் மாது-கல்லை
விட்டெறிந் தாள்மலைச் சாரலின் மீது

வீசிய கல்நுனி கூட்டினில் பட்டுக்-கீழே
வீழ்ந்திடும் தேன்துளி பிள்ளையர் தொட்டுப்
பூசினர் நாவினில் கூசுதல் விட்டுப்-பின்னும்
பூமியில் தூற்றினர் நாநயம் கெட்டு

கோடுயர் தென்மலை தாழ்வதும் இல்லை-தேனின்
கூடுள சாரலும் வீழ்வதும் இல்லை
காடுகள் மேடுகள் பூத்துள முல்லை-மொய்த்துக்
கட்டிடும் *தேனினம் கூட்டினை ‡ஒல்லை

தேனினம் சஞ்சலம் விட்டன கூடி-மீண்டும்
தேடிடும் பாடிடும் பூவினை நாடி
வானுயர் மாமலைக் காவினில் பாடிச்-சென்று
வந்திடும் வென்றிடும் வாகைகள் சூடி

*தேனினம்—தேனீக்கள்.
‡ஒல்லை—விரைவாக

அவன் தான் இறைவன்

22-9-1976

❋

தனக்கென வாழ்பவன் ஒருவன்-அவன்
தாங்கிய வடிவம் மானிட உருவம்

-தனக்கென

தனக்கும் பிறர்க்கும் வாழ்பவன் மனிதன்-அவன்
தந்ததோர் பிறவியைப் போற்றிடும் இனியன்

-தனக்கென

தனக்கென முயலான் பிறர்க்கென முயல்வான்
தன்னையும் பொன்னையும் அவர்க்கெனத்தருவான்
மனத்துயர் சூழும் பொழுதினும் அயரான்
மதியான் தன்னலம் அவன்தான் இறைவன்

-தனக்கென

நிலத்தினில் தோன்றும் எப்பொரு ளாயினும்
நிறைபயன் பிறர்பெறப் பயன்பட லாயின
புலப்படும் அறிவோ ஆறுள வாயினும்
புரிந்திலன் பொதுநலம் அவனா மானிடன்?

-தனக்கென

உலக நாடகம்

29-9-1976

உலகம் ஒரு நாடகம்-அதில்
ஒவ்வொரு மனிதனும் போடுவன் வேடம்
-உலகம்

நிலவிய அரங்கம் இல்லாமல் நடிப்பான்
நினைப்பதை முடித்திடச் சுரங்களும் பிடிப்பான்
-உலகம்

இரவினில் போடும் எழில்மிகு வேடம்
எதுதான் காணும் பகல்வரும் போது?
பொருள்வரும் வேளை உறவுகள் கூடும்
போனபின் எங்கோ புகுந்திட ஓடும்
-உலகம்

தாளமும் உண்டு மேளமும் உண்டு
தாந்திமி தோமென ஆடலும் உண்டு
வேளைகள் கண்டு பாடலும் உண்டு
விடிந்ததும். ஓடும் கிடைத்தது கொண்டு
-உலகம்

¶சொல்லதில் வேந்தன் நடித்திடும் போது
சொன்னதைத் தாண்டும் திரைவிழும் போது
நல்லவன் மாந்தன் கதிர்வரும் போது
நாயினும் கீழாம் அதுவிழும் போது
-உலகம்

அரங்கினில் நின்றால் அவனொரு பாரி
அதன்பின் என்றால் படு *முல்லை மாறி
இரங்கிடச் செய்வான் இனியவை கூறி
ஏய்த்தபின் செல்வான் பிறர்நலம் வாரி
-உலகம்

¶சொல்லதில் வேந்தன - அரிச்சந்திரன்.
*முல்லை மாறி-இயல்பு கெட்டவன்.

குழம்பிய உலகம்
30-9-1976

✻

கள்ளர்கள் எல்லாம் வள்ளல்க ளென்றால்
கண்ணியம் என்றொரு சொல்கிடை யாது
கொள்ளைக ளெல்லாம் வாணிகம் ஆனால்
குடியர சென்றிட வாயினி ஏது?

தந்நல மொன்றே வாழ்வெனக் கொண்டோர்
தலைவர்கள் போலே வேடம ணிந்தார்
அந்நிலை ஏதும்அறிகிலர் மாந்தர்
ஆந்தையை மாங்குயில் என்றுநி னைந்தார்.

கோழைக ளெல்லாம் நாடகம் ஆடிக்
கூத்திடு கின்றார் வீரர்கள் போலே
தாழைகள் எல்லாந் தேக்குகள் என்றார்
தாளங்கள் போட்டதை நம்புவ தாலே.

எருக்கலைப் பூவைத் தெருக்களில் விற்றால்
எத்தனை எத்தனைப் பேர்வரு கின்றார்!
மருட்கொளி போலே சூடியுங் கொண்டார்
மல்லிகை முல்லையை ஏன்வெறுக் கின்றார்?

மிஞ்சிய காமம் மேனியிற் சாயம்
மேவிய தொழிலைக் கலையெனச் சொன்னல்
அஞ்சிடல் அன்றி ஆறுதல் உண்டோ?
ஆருயிர்ப் பண்புகள் அழிந்திடும் இந்நாள்.

உரைநடை எல்லாம் பாடல்களென்ருல்
உயரிய கவிதை நிலைஎன் னகும்?
வரைபட மெல்லாம் ஓவிய மென்றே
வாழ்த்தொலி கூறின் வாழ்கலை சாகும்!

கருச்சிதை வெல்லாம் பிள்ளைகளென்ருல்
கண்டவர் ஏளனம் செய்திடு வாரே
தெருப்படி யாகித் தேய்ந்திடுங் கல்லைத்
தெய்வமென் ருலதை நம்புவர் யாரே?

போலிக ளெல்லாம் உண்மைகள் என்ருல்
பூமியில் நன்மைகள் வாழ்வதும் ஏது?
வேலிக ளெல்லாம் பைம்பயிர் ஆனல்
விளைநில மென்ெரு சொல்கிடை யாது.

நல்லது கெட்டது கண்டறி யாது
நடந்திடும் செம்மறி யாடுகள் போலே
செல்கிற மாந்தர் சேரிடம் எங்கோ?
சிந்தைகள் யாவுங் குழம்பினர் அந்தோ!

கவி மயக்கம்
30-9-1976

❋

ஓய்ந்து போன என் னுள்ளம்-உன்னுள்
தோய்ந்த போதுதான் இன்பம்! இன்பம்!
-ஓய்ந்து

காய்ந்து வாடுமென் வாழ்வில்-இன்பக்
காதல் நீருடன் சூழ்வாய்! சூழ்வாய்!
-ஓய்ந்து

கனவும் இல்லை நனவும் இல்லை
கானல் நீரா? அதுவும் இல்லை
மனமும் மயங்கும் மதியும் மயங்கும்
மதுதான் என்ருல் அதுதான் இல்லை
-ஓய்ந்து

இரவும் இல்லை பகலும் இல்லை
இணைவிழி தாமோ உறங்கவும் இல்லை
உறவும் இல்லை பகையும் இல்லை
உளமொரு கடலோ? கரையே இல்லை
-ஓய்ந்து

விண்ணும் இல்லை மண்ணும் இல்லை
வெற்றிட மோஎனில் அதுவும் இல்லை
கண்ணில் காணுக் கற்பனை இல்லை
கவிமகள் உன்னைப் போல்பவள் இல்லை
-ஓய்ந்து

உயிரில் உணர்வாய் உணர்வில் உயிராய்
உளமெனும் அரங்கில் திருநடம் புரிவாய்
பயிரில் மணியாய் மணியுள் பயிராய்
பயில்பவ ளேநீ மருவிட வருவாய்
-ஓய்ந்து.

நல்ல நேரம்
30-9-1976

❋

இதுதான் நல்ல நேரம்-சோம்பி
இருந்திடின் தம்பி துயர்வந்து சேரும்

-இதுதான்

எதுதான் இருப்பினும் இடர்தான் தடுப்பினும்
புது நாள் படைத்திடப் புலியே புறப்படு

-இதுதான்

இளமையை வீணே செலவிடல் நன்றோ?
இதுபோல் பருவம் இனிமேல் என்றோ?
வளமையைக் கல்வி வழங்கிடும் நன்றே
வளர்ந்தால் நின்னை வாழ்த்திடு மன்றே

-இதுதான்

வைகறை ஒன்றே கற்றிடத் தோது
வாய்ப்பிதை விட்டால் வந்திடும் தீது
வைகலும் சென்றே பள்ளியில் ஓது
வாய்மொழி கேட்டால் வெற்றிதப் பாது

-இதுதான்

என் காதலி

15-10-1976

※

அவள்தான் எனக்குக் காதலி-என்
ஆவியில் மெய்யில் நடமிடும் மாதவி
-அவள்

எழுத்தென்னும் மலரெடுப்பாள்
எழிலாகத் தொடைமுடிப்பாள்
கழுத்தில்அசை படநடப்பாள்
காலடியில் சீர்படைப்பாள்
-அவள்

தலைமயங்கச் சுவைகொடுப்பாள்
தளையுண்டு தவங்கிடப்பாள்
கலைவிளங்க எனை அணைப்பாள்
கனவுலகை வரவழைப்பாள்
-அவள்

*பாவாடை அணிந்திருப்பாள்
பயிர்போல விளைந்திருப்பாள்
நாவாரக் கனிந்திருப்பாள்
நான்பாட மகிழ்ந்திருப்பாள்
-அவள்

---

* பாவாடை-பா-ஆடை

பாவுக்குரிய எழுத்து, அசை முதலிய உறுப்புகள் இப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அவளொரு காவியம்

18-11-1976

அவளொரு புதிய காவியம்-என்றும்
அவள்தான் எனக்குயி ரோவியம்
-அவள்

கவரும் படியொரு நடையழகு-நெஞ்சில்
கலந்தே சுவைதரும் மொழியழகு-கொண்ட
-அவள்

கைவளை சிலம்புடன் சந்தங்கள் காட்டும்
காதொடு தோள்கள் அணிநலங் கூட்டும்
மெய்யெழில் வாயிதழ் வண்ணங்கள் சேர்க்கும்
மெல்லிய அவள்குரல் இன்னிசை வார்க்கும்
-அவள்

கருவிழி ஓரங் காதலைக் கண்டேன்
கனியிதழ் ஓரம் நகைஎழில் கண்டேன்
சுருள்குழல் மலரொடு தோள்களி ரண்டும்
சுமந்திடும் இடைதனில் அவலமுங் கண்டேன்
-அவள்

பால்மொழி ஊடலில் வெகுளியைக் கண்டேன்
பணிந்தபின் கூடலில் மருட்கையைக் கண்டேன்
நால்வகைக் குணங்களுள் அச்சமுங் கண்டேன்
நாணும் பொழுதொரு நாடகம் கண்டேன்
-அவள்

பயிலும் பொழுதோ நடுஇர வாகும்
பாலும் பழமும் சரிநிகராகும்
துயிலும் பொழுதோ ஒருசிறி தாகும்
தொடரும் சுவையோ மிகப்பெரி தாகும்
-அவள்

நகை, அவலம், வெகுளி, மருட்கை, அச்சம், முதலிய காப்பியச் சுவைகள் சுட்டப் படுகின்றன.

இசை மயக்கம்
19.11.1976

❋

இசையால் மயங்கும் மயக்கம்-அதனை
எதுதான் உலகில் நிகர்க்கும்
-இசையால்

கசியா மனமுங் கசியும்-முன்பு
காணா உலகம் தெரியும்-நல்ல
-இசையால்

கள்ளின் மயக்கம் தெரியாது-சுவைத்துக்
களித்தவர் தெருவழி வரும்போது
கொள்ளும் மயக்கம் அறிவேனே-உவமை
கூற நினைத்தால் முடியாதே
-இசையால்

வானில் மதியம் நடமாட-பொதியம்
வாழும் தென்றல் இசைபாடத்
தேனின் மொழியாள் உறவாட-வந்து
சேரும் மயக்கம் நிகராமோ?
-இசையால்

தமிழ் பாடத் தடையா?

20.11.1976.

தமிழே உன் புகழ்பாட வாழ்வெடுத்தேன்-ஆசை
தணியாமல் இசைகூட்ட யாழெடுத்தேன்

-தமிழே

இமைமூடும் விழியாலே எதுகாண முடியும்?
எழில்யாழை உறைமூடின் எதுபாட இயலும்?

-தமிழே

நரம்பேழும் நலமாக முறுக்கேற வைத்தேன்-நீ
நரம்போடு விளையாடும் விரல்சோர வைத்தாய்
திறம்பாடி உயிர்வாழுங் குறியோடு நின்றேன்-நீ
திரும்பாமல் முகங்கோடிச் சிலையாக நின்றாய்

-தமிழே

சுமையாகத் துயர்வந்தே எனைமோதல் முறையா?
சுரம்பாடும் நரம்பொன்று பகையாதல் சரியா?
எமையாளுந் தமிழேஉன் புகழ்பாடத் தடையா?
இரங்காமல் இருக்கின்றாய் இதுதான்உன் விடையா?

-தமிழே

மனம்போல் விளையாடு

20-11-1976

❋

வந்ததை எழுது கண்டதை உளறு
வளரும் புதுமையில் அதுதான் பாடலடா
சந்தையில் இலக்கணம் சரிவரத் தெரிந்தவர்
தவறியும் இல்லை அதனால் எடெடுநீ

தெரிந்தவ ரிருப்பினும் தென்புடன் எழுந்தே
செப்பிட மாட்டார் அதனால் பாடிடுநீ

புகழ்வாய் ஒருநாள் இகழ்வாய் மறுநாள்
புண்படப் பாடுக அதுதான் பொருள்தருமாம்
இகழினும் புகழினும் இருகை ஒலியால்
ஏற்பவர் மிகப்பலர் அதனால் புகழ்பெறுவாய்

பண்புகள் உணர்ந்தவர் பார்தனில் அருகினர்
பயப்பட வேண்டாம் அதனால் கவிதருவாய்

முதல்நாள் ஒன்றும் மறுநாள் ஒன்றும்
முரண்படப் பேசுக அதுதான் அரசியலாம்
இதுதான் முறையா எனவுனைக் கேட்டால்
இதுவே அரசியல் என்றே உரைசெயலாம்

ஏனெனில் அரசியல் தெரிந்தவர் இல்லை
இருப்பினும் துணியார் எனவே பறையறைவாய்

கயமைகள் செய்வாய் செய்தவை எல்லாம்
கரவா துரைப்பாய் அதுதான் நலந்தருமே
நயமுடன் உண்மை நவின்றனே என்றே
நாடுனைப் போற்றும் அதனுல் விளம்பரமே

சொல்லையும் செயலையும் ஒப்பிடத் தெரிந்தவர்
சொல்லவும் மாட்டார் அதனுல் முழங்கிடுவாய்

களிமயக் குறுவாய் கன்னியர் நுகர்வாய்
கடவுளின் பேரைக் கலந்தால் போதுமடா
எளியவர் மாந்தர் எதனையும் ஓரார்
எதுநீ சொலினும் அதுதான் வேதமடா

மடமையில் மூழ்கி மதியை மறந்தவர்
வாழ்தலி னுலுனை உலகே சூழுமடா

தானே வருவாள்
25-11-1976

❋

எனக்கொரு காதலி இருக்கின்றாள்-அவள்
ஏனெனைத் தால்வர மறுக்கின்றாள்?
மனத்துடனா அவள் வெறுக்கின்றாள்?-இல்லை
மணந்திட வேஉளந் துடிக்கின்றாள்

சாற்றைத் தரவே கனியோடு
தானே வருவாள் கனிவோடு
காற்றில் மிதப்பேன் அவளோடு
கண்ணில் மூடும் இமையோடு

ஆடகப் பொன்னின் சிலம்போசை
அடடா மேகலை தருள் ஓசை
நாடகம் ஆடும் வளையோசை
நாடொறும் கூடும் எனதாசை

‡போதை என்பது விதையாகும்
புலமை என்பது மழையாகும்
காதல் என்பது வயலாகும்
கவிதை என்பது பயிராகும்

‡ போதை—தன்னைமறந்த நிலை.

அறிஞர் வாழ்க!
25-11-1976

❊

அறிஞர் வாழ்கவே-பேர்
அறிஞர் வாழ்கவே-இசைப்பேர்
அறிஞர் வாழ்கவே
-அறிஞர்

நிறையும் ஞானம் பொழியுங் கானம்
சொரியும் மேகம் தவழும் வானம்
-அறிஞர்

திருவாய் மலர்ந்தால் ஏழிசை மணக்கும்
தேன்மழை போலது காதினில் இனிக்கும்
ஒருகால் கேட்பினும் நெஞ்சினை உருக்கும்
ஓ!ஓ! அவர்புகழ் என்றுமே இருக்கும்
-அறிஞர்

இசையின் மயமாய் மேடையில் இருப்பார்
இசைத்திடும் பாடலில் இரண்டறக் கலப்பார்
அசையும் உடலால் இசைநயம் கொடுப்பார்
அவரே மதுரைச் சோமுவென் றுரைப்பார்
-அறிஞர்

யார் பொறுப்பார்?

நெருக்கடி நிலையிற் பாடியது. 26.11.1976

❋

அன்ருெரு காவியம் ஆக்கி வைத்தேன் - அதில்
ஆயிரம் கற்பனை தேக்கி வைத்தேன்
இன்ருெரு பாடலை ஆக்குகின்றேன் - மன
ஏக்கத்தை நானதில் தேக்குகின்றேன்

செந்தமிழ் வாழ்ந்திடச் சொல்லிவைத்தேன் - அதில்
செய்வன யாவையும் அள்ளி வைத்தேன்
வந்தது வாழ்வெனப் பாடிநின்றேன் - இன்று
வந்தது கண்டுளம் வாடுகின்றேன்

காவியம் பற்றியே தூற்றுகின்ருர் - கொடுங்
காரியம் என்னென்ன ஆற்றுகின்ருர்
நாவினை எப்படி மாற்றுகின்ருர் - அட!
நாட்டினில் பொய்ம்மையை ஏற்றுகின்ருர்

கற்பனை யாவையும் யாரழித்தார்? - அந்தக்
காவிய ஏட்டினை யாரெடுத்தார்?
பற்பலர் போற்றிடப் பேரெடுத்த - அந்தப்
பாக்களை மாற்றிட யார் பொறுப்பார்?

உறங்கிய வீணை

நெருக்கடி நிலையிற் பாடியது 26.11.1976

❊

உறங்கிய வீணையில் அடங்கிய ஓசையை
ஒருநாள் கைவிரல் எழுப்பும்-செவி
மறவா இனிமையைக் கொடுக்கும்-அது
மாந்தரின் நெஞ்சினில் நிலைக்கும்

எழுப்பிய ஓசையை அடக்கிடும் ஆசையில்
எழுந்தால் மனமிகத் துடிக்கும்-தரும்
இடரால் விழிபுனல் வடிக்கும்-பின்
சுடர்போல் உணர்வு கள் வெடிக்கும்

மீட்டிய விரல்களை வாட்டிட நினைத்தால்
மேதினி எவ்விதம் பொறுக்கும்?-அது
தீ தென வேசொலி வெறுக்கும்-பின்
தீமைகள் யாவையும் ஒறுக்கும்

இனிமையில் மூழ்கிய இருசெவி அடைத்தால்
இசைதனை மனமா மறக்கும்?-ஆசை
எழுமடங் கலவோ பிறக்கும்!-பின்
இடர்தரும் யாவும் பறக்கும்.

ஐந்து பூதம்

1-4-1982

❋

நீரும் நெருப்பும் காற்றும் வானும்
நிலமும் சேர்ந்தே உலகம் ஆகும்
யாரும் இவற்றைக் கூறுகள் செய்யார்
யாவும் இங்கே பொதுமை யாகும்

எனது நீரென உனது நீரென
எல்லைக் கோடுகள் போடுவதில்லை.
கனலும் நெருப்பில் உரிமை கொண்டாடக்
கரைகள் அமைத்துக் காட்டுவதில்லை

தென்றல் கொண்டல் என்றன ரன்றித்
திரியும் காற்றைப் பிரித்தவ ரில்லை
என்றும் வானில் எல்லைக ளமைத்தே
எனதென் றிசைத்தவர் எவரும் இல்லை

அஞ்சு பூதமும் ஆருயிர்ப் பொதுமை.
ஆயினும் மாந்தன் ஆக்கினன் புதுமை
எஞ்சிய நிலத்தில் எல்லைகள் இட்டான்
இதுதனி யுடைமை எனவிதை நட்டான்.

என்னென்ன பேசுகிருன்!

26.11.1976

வந்த போதுதான் என்ன பேசினுன்?
செல்லும் போதுதான் என்ன பேசினுன்?
வந்து வாழ்கிற போது மானிடன்
வாயில் என்னென்ன பேசுகிருன்!

மாலே கண்டதும் மேடை ஏறுவான்
வாயில் வந்ததை வாரி வீசுவான்
காலே வந்ததும் கோலம் மாறுவான்
காசுக் கென்னென்ன பேசுகிருன்!

யாரும் வாழ்ந்திடக் காணக் கூசுவான்
யாவுங் கண்டது போலப் பேசுவான்
பாரில் நேர்மையைத் தூக்கி வீசுவான்
பாவி என்னென்ன பேசுகிருன்!

கோள்கள் கூறியே சண்டை மூட்டுவான்
கொள்கை வாதியைப் போலக் காட்டுவான்
தேள்கள் வாழ்ந்திடும் நாவை நீட்டியே
தீயன் என்னென்ன பேசுகிருன்!

ஏமாளி உலகம்

26.11.1976

❋

எழுதிட நம்பும் பேசிட நம்பும்
ஏமாளி உலகமடா-அதைப்
பழுதற ஆய்ந்து பார்த்திடத் தெரியாப்
பாழும் உலகமடா

அச்சினில் வந்தால் அதுதான் வேதம்
அப்படிப் பார்க்குமடா-சிலர்
மெச்சிட மேடை ஏறிடின் அவனை
மேலவன் ஆக்குமடா

ஒருமுறை சொன்னால் உண்மையைப் பொய்யென்
றுடனே இகழுமடா-பொய்யைப்
பல்முறை சொன்னால் மெய்யென நம்பிப்
பணிந்தே புகழுமடா

யாரது சொன்னார் ஏனது சொன்னார்
என்றே அறிவதில்லை-அட!
யாரெது சொலினும் ஆறறி வுள்ளார்
ஆடுகள் ஆகினரே

இருவகை மயக்கம்

கள்ளுண்டான் களிமயக்கத்தில் பாடுவது. 15-12-1976

❊

இது ஒருவித மயக்கம் அது ஒருவித மயக்கம்
இரண்டுக்குமேஒரு கால்தான் மயக்கம்
இது மது அது மாது

-இதுஒரு

மதியினை மயக்கும் மதுவுணும் போது
மனத்தினை மயக்கும் மலர்விழி மாது

-இதுஒரு

சொல்ல நினைத்தால் சொல்தடு மாறும்
சொக்கிய விழிகளில் சுகமிக ஏறும்
மெல்லிய ஆடையும் மெய்தனிற் சோரும்
மேலுல கிங்கே வந்தெதிர் சேரும்

-இதுஒரு

உண்டதும் தலையில் ஏறிடும் போதை
ஓ.ஓ தரையில் மாறிடும் பாதை;
கண்டதும் உணர்வில் மீறிடும் போதை
கலந்தபின் அடடா ஊறிடும் காதல்

-இதுஒரு

வாழுங் கவிஞன்

16.12.1976

❋

கனவுகள் காண்பான் கவிஞன்-ஆனால்
கண்விழி உறங்குவ தில்லை
நனவுகள் ஆகும் புவியில்-அவனை
நன்மைகள் தொடர்வது மில்லை

பஞ்சணை போலொரு நினைவு-அங்கே
பகலிர வெல்லாங் கனவு
நெஞ்சினில் ஊறிடுந் தினவு-அதுதான்
நீள்புகழ்க் காவியப் புனைவு

மதியொடு முகிலொடு மிதப்பான்-அந்த
மயக்கினில் நாள்பல கிடப்பான்
புதியன புனைந்திடத் துடிப்பான்-அந்தப்
போதையில் ஆயிரம் படைப்பான்

மழலைகள் பேசிடும் மதலை-காணின்
மகிழ்ந்திடும் அவனொரு மதலை
பழகிய யாழொடு குழலைக்-கேட்டால்
பாவலன் ஏழிசை நிழலே

நிறமலர் மணமுடன் குலுங்கும்-கவிஞன்
நெஞ்சொரு வண்டெனு மயங்கும்
பறவைக ளாயிரம் பறக்கும்-கவிஞன்
பறந்திடச் சிறகினை விரிக்கும்

இயற்கையின் அழகுகள் சிரிக்கும்-அவற்றுள்
இணைந்தவன் நரம்புகள் துடிக்கும்
மயக்குறும் உணர்வுகள் நடிக்கும்-கவிஞன்
வாயிதழோ கவி உதிர்க்கும்

எளியவர் விழிபுனல் சிந்தும்-காணின்
இனந்தெரி யாதுக லங்கும்
நெளிகடல் போலுளம் பொங்கும்-துயரை
நீக்கிடப் பாடல்வ ழங்கும்

கொடுமைகள் கண்டுளம் வாடும்-உணர்வு
கூடிட வாய்கவி பாடும்
படுமிடர் நீங்கிட ஆடும்-ஆனால்
பாவலன் துயர்தான் நீடும்

தோயுறும் துயரிடை வாழும்-அந்தத்
தூயவன் சுழலுவன் நாளும்
ஆயினும் கற்பனை சூழும்-அவன்கவி
ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழும்

குறிக்கோளை நோக்கி
2·1·1977

✲

நடந்து செல்கிறேன் நடந்து செல்கிறேன்
நலிந்து போயுடல் மெலிந்து தேயினும்

-நடந்து

கடந்த பாதையில் நிகழ்ந்த வேதனை
கலங்க வைப்பினும் மயங்க வில்லை நான்

-நடந்து

அடர்ந்த காடுகள் படர்ந்த மேடுகள்
அலைகள் மோதிடும் ஆழ்ந்த ஆறுகள்
கொடுங்கண் பார்வையின் விலங்கு மேவினும்
கொண்ட என் குறிக் கோளை நோக்கியே

-நடந்து

இருண்ட கண்ணுடன் இரண்டு கால்களும்
சுருண்டு வீழினும் தொடர்ந்து செல்கிறேன்
மருண்டு சோர்கிலேன் வெருண்டு தாழ்கிலேன்
உருண்டு சென்றுமே உயர்வைக் காணுவேன்

-நடந்து

யாழெடுத்து வா

5-2-1977

❋

யாழொன்றை எடுத்தோடி வாடி-இன்பம்
யாதென்றே உணர்த்தாயோ பாடி?

-யாழ்

வாழ்வென்றும் உனக்கென்றே வாழ்கின்றேன்-வாட்டி
வருத்தாமல் மறுக்காமல் உறைநீக்கி நல்ல

-யாழ்

புதுமைக்கு வழிகாட்டு புலமைக்கோர் உணர்வூட்டு
பொருள் மிக்க பழம்பாட்டின் புகழுக்கு மெருகேற்று
மதுகைக்கும் படியாக மனத்துக்கு மகிழ்வூட்டு
நலமிக்க இசைமீட்ட நரம்புக்கு முறுக்கேற்று

-யாழ்

கவிதை எழுதிய காகிதம்

3-8-1978

❋

கவிதை எழுதிய காகிதம் ஆனேன்-அவர்
கவிதையைச் சுவைத்ததும் கன்னியை மறந்தார்

-கவிதை

புவியோர் போற்றும் புலமையில் உயர்ந்தார்
போனவர் இன்னும் ஏன்வர அயர்ந்தார்

-கவிதை

கையில் எடுப்பார் கண்வழி படிப்பார்
காணும் மகிழ்வால் நெஞ்சது துடிப்பார்
செய்ய இதழ்கள் சிறிதுடன் மடிப்பார்
செந்தமிழ்ப் பாட்டின் செழுந்தேன் குடிப்பார்

-கவிதை

ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உளத்தினைக் கொடுப்பார்
ஒளிவிடும் அணியின் உயர்வினை வியப்பார்
செவ்விய அடிதொடை சீர்எழில் தொடுப்பார்
செந்தமிழ்ப் பாட்டின் செழுந்தேன் குடிப்பார்

-கவிதை

தப்புத் தாளம்

எடுப்பு

மனிதன் பெற்றான் ஒரு பாட்டு-பாடி
மகிழ்ந்தான் மனம்போல் தாளமும் போட்டு

-மனிதன்

தொடுப்பு

இனிதென அவனவன் இசைகளும் அமைத்தான்
இதுதான் இசையென விளக்கமும் கொடுத்தான்

-மனிதன்

முடிப்பு

இசையுடன் பாடலை அவன்வாய் இசைக்கும்
இன்னொரு பண்ணிசை அதனுடன் கலக்கும்
வசையெனச் சொன்னால் அவனதை மறுக்கும்
வளரும் உலகில் புதுமையென் றுரைக்கும்

-மனிதன்

தப்புடன் சொற்பொருள் அறியா துரைக்கும்
தாளமும் சிலசில சமயங்கள் சருக்கும்
எப்படிப் பொறுப்பதென் றுலகமும் வெறுக்கும்
எனினும் தடுத்திட முயலா திருக்கும்

-மனிதன்

படியாத பிள்ளை

31-12-1978

✿

சொன்னபடி கேளாத பிள்ளை-பெற்ருல்
தொடருவது தந்தைக்கு மாருத தொல்லை
முன்னுணர்ந்து பாராமல் அன்று-காதல்
மூழ்கித் திளைத்தபயன் காணுகிருன் இன்று

படியென்று சொன்னாலுங் குற்றம்-நல்ல
பண்போடு நடவென்று சொன்னாலுங் குற்றம்
முடிவென்ன தெரியாது நாளை-வாழ்வில்
முன்னேற வழியேது படியாத காளை

ஊர்சுற்றி ஊர்சுற்றி வந்தால்-வாழ்வில்
உண்டாகும் பயனென்ன பெற்றமனம் நொந்தால்?
வேர்விட்ட ஆல்வற்றி நின்ருல்-தொங்கும்
விழுதன்ரோ தாங்கிப் பிடித்திடல் நன்ரும்

நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் கேடு-கல்வி
நாடிப் படிக்காத வாழ்வன்ரோ காடு?
தோட்டத்தைப் பாழாக்கி நின்ருல்-ஊரார்
தூற்றிப்ப ழித்துக்க தைப்பார்கள் கண்டால்

குற்றமது செய்கின்ற போது-தந்தை
கூறு திருப்பாளோ? ஈ தென்னதீது?
பெற்றவர்கள் கண்டித்து நின்றால்-என்ன
பிழைவந்து நேருமவர் சொன்னபடி சென்றால்?

தாய்தந்தை காட்டுகிற சீற்றம்-பிள்ளை
தற்காத்துக் கொள்ளத்தான் வேறென்ன மாற்றம்?
நோய்பற்று முன்னேதெ ரிந்து-தாய்
‡நூறிக்க ரைத்துக்கொ டுப்பாள்ம ருந்து.

ஐந்திலே படியாத பிள்ளை-கூட்டில்
அடைத்துக் கிடக்கின்ற பேசாத கிள்ளை
நைந்திருளில் மூழ்குமே வாழ்வு-விடியல்
நாளைக்குத் தோன்றுமோ? ஏனிந்தத் தாழ்வு?

பயிர்செய்யுங் காலத்தில் நட்டால்-நல்ல
பலன்கிட்டும்; என்னாகும் பருவத்தை விட்டால்?
அயராதிப் போதேமு யன்றால்-நன்மை
ஆடிப்பெருக் கெனவே ஓடிவரும் அன்றோ?

---

‡ நூறி-அரைத்து

நான் பாடும் போது....

8·1-1979

❊

என்னைம றந்துநான் பாடல்பு னைந்திட
எண்ணிவ ரைந்திடும் போதினிலே
எத்தனை எத்தனை இன்பங்கள் சூழ்ந்துளம்
எங்கணும் பாய்ந்தெனை மோதுமடா
அன்னைமொ ழித்தமிழ் அத்தனை ஆற்றலை
அன்புடன் என்னிடம் தந்ததடா
ஆயிரம் நன்றிகள் கூறிட நெஞ்சினில்
ஆவலும் மீறியே வந்ததடா

யாழிசை கூடிய ஏழிசைப் பாடல்கள்
எங்கும்நி றைந்தும லர்ந்திடுமே
யானுள மாளிகை வானில்மி தந்திட
யாண்டும்ப றந்துதி ரிந்திடுவேன்
தோழமை கூடிடத் தூய மயிற்குலம்
தோகைவி ரித்தெதிர் ஆடிடுமே
தூய்ய மலர்க்குலம் வாயைவி ரித்திடும்
தும்பிகள் யாழெனப் பாடிடுமே

கற்பனை ஊறிடக் காவியம் ஒன்றனைக்
கண்டுநி கர்த்திடப் பாடிடுவேன்
காலிற்ச தங்கைகள் கொஞ்சிட மங்கையர்
கண்ணெதிர் நின்றவர் ஆடிடுவார்

பொற்புறு கிண்ணியில் பூமணத் தேறலைப்
பூவையர் பற்பலர் ஊற்றிடுவார்
பூங்கொடி போலிடை தாங்கிடு வார்மனம்
பொங்கிட வேவெறி ஏற்றிடுவார்

மூண்டிடும் அவ்வெறி மூளையி லேவந்து
மொய்ம்புறச் சுற்றிவ ளைத்திடுமே
முத்தமிழ்ப் பாடல்கள் மோதி மனத்தினில்
முந்துற வந்துவி ளைத்திடுமே
ஈண்டிய மாதரில் ஏந்தெழில் கொண்டவள்
என்னுடல் மெல்லென நீவிடுவாள்
இன்புறும் பூம்பொழில் தங்கிடும் மாங்குயில்
என்னவே பாவினில் கூவிடுவேன்

பாட்டைமு டித்துடன் ஏட்டினை மூடலும்
பாழுல கில்விழி பட்டதடா!
பாடிய யாழிசை ஆடிய மாமயில்
பாவையர் ஆடலும் கெட்டதடா!
வீட்டைவ ளைத்திடும் வேதனை சூழ்ந்தெனை
வெந்துளம் வாடிடச் சுட்டதடா!
வெட்டவெ ளிக்கடல் வீழ்ந்துகி டந்துயிர்
வெம்பிட வேவிழி சொட்டுதடா!

கற்பவர் செயலா?

8-2-1979

கட்டிளங் காளையரே-உம்மைக்
கண்டிடும் வேளையிலே
மட்டிலா வேதனையால்-உள்ளம்
வாடிக் கலங்குகின்றேன்

நட்ட நடுத்தெருவில்-நீங்கள்
நாலைந்து பேர்கலந்து
கட்டுக் கடங்காமல்-நின்று
கத்திப் பிதற்றுகின்றீர்!

ஏறிய வண்டிகளில்-நீங்கள்
ஏழெட்டுப் பேர்நெருங்கிக்
கூறும் வரிசையிலே-தோளைக்
கோத்துத் திரிந்திடுவீர்!

பேருந்தில் ஏறிவிட்டால்-அங்கே
பேயாட்டம் ஆடுகின்றீர்
ஆரும் வெறுத்திடவே-நீங்கள்
ஆர்த்து முழக்குகின்றீர்!

நாடக வேடங்கள்போல்-தலையில்
 நார்முடி காட்டுகின்றீர்!
ஆடவர் பெண்டிரெனத்—தோன்ற
 ஆடையை மாட்டுகின்றீர்!

அன்ன நடையினர்தாம்-செல்லும்
 ஆவண வீதிகளில்
என்னென்ன வேடிக்கைகள்-செய்வீர்
 ஏளனக் கூக்குரலால்

மங்கையர் வீதிகளில்-நடந்து
 வந்திட அஞ்சுகின்றார்
உங்களுடன்பிறந்த-பெண்ணும்
 உண்டென எண்ணிடுவீர்!

கற்பவர் செய்கையிதோ-நாட்டைக்
 காப்பவர் நீவிரன்றோ?
நெற்பயிர் காண்வயலில்-களைகள்
 நீக்கிட முன்வருவீர்!

நற்பணி யாற்றுவோம்

20-2-1979

✻

நாட்டுக்கு நற்பணி யாற்றிடுவோம்-வாழ்வில்
நல்லவர் கொள்கையைப் போற்றிடுவோம்
கூட்டத்தில் உண்மையைச் சாற்றிடுவோம்-அங்குக்
கூறிய தைச்செயல் ஆக்கிடுவோம்

நற்கலை பற்பல நாட்டிடுவோம்-இந்த
நானிலத் திற்புகழ் கூட்டிடுவோம்
தற்குறி என்றிலா தாக்கிடுவோம்-தீய
தந்நலம் யாவையும் போக்கிடுவோம்

விஞ்ஞானி பற்பலர் உண்டெனவே-இங்கு
வேண்டும்மு யற்சிகள் கண்டிடுவோம்
பொய்ஞ்ஞானப் பித்தரை வென்றிடவே-இந்தப்
பூமிக்கு நல்வழி கண்டிடுவோம்

ஏழைமை நீக்கிடச் சூளுரைப்போம்-தீமை
எங்கெழு மாகினும் வாளெடுப்போம்
தோழமை பாடிட யாழெடுப்போம்-மக்கள்
துன்பங்கள் யாவையும் தூளடிப்போம்

சாதிகள் ஆக்கிய தீமைகளை-அந்தச்
சாத்திரக் குட்டையின் ஆமைகளை
மோதித் தகர்த்திடல் தீமையிலை-நீங்கள்
மூண்டெழு வீரினும் ஊமைகளோ?

சோம்பலை ஏய்த்தலை நீக்கிடுவோம்-கெட்ட
சூழ்ச்சிகள் வஞ்சனை போக்கிடுவோம்
கூம்பிய தோள்களை ஏற்றிடுவோம்-நாளும்
கூடும் உழைப்பினை யாக்கிடுவோம்

வாய்ப்பறை சாற்றலைத் தைத்திடுவோம்-நெஞ்சில்
வாய்மையை நேர்மையை வைத்திடுவோம்
ஏய்ப்பதை நாமினி நைத் தெறிவோம்-பொய்யை
ஏறி மிதித்ததைப் பிய்த்தெறிவோம்

வேதங்கள் பூதங்கள் என்றுரைத்தால்-அந்த
வீணரின் கொள்கையைக் கொன்றழிப்போம்
வாதங்கள் மேடையில் நின்றுரைப்போம்-சொன்ன
வாய்மைகள் யாவையும் நன்றமைப்போம்.

எனது உலகம்

25-2-1979

✻

எனக்கென உண்டொரு வுலகம்-அங்கே
இன்பங்கள் வந்தெனைத் தழுவும்
மனத்தினில் தானது குலவும்-வந்த
வாட்டங்கள் விட்டெனை விலகும்

பலப்பல புதுமைகள் நிகழும்-நல்ல
பாடல்கள் பற்பல திகழும்
சொலச்சொல மனமது மகிழும்-அந்தச்
சுவையினில் நாவது புகழும்

மிதப்பது போலொரு கனவு-காதல்
மெல்லிய மாதரின் உறவு
புதுப்புது நினைவுகள் வரவு-நெஞ்சப்
பூவினில் சுவைமிகு நறவு.

இனித்திடும் அவ்வுல கதனில்-என்னை
எதிர்த்திட ஒருபகை யிலையே
கனிச்சுவை யனையஎன் மொழியைக்-கேட்டுக்
கருத்துடன் தொடர்வரென் வழியை

நிமிர்த்திய தோளொடு வருவேன்-அங்கு
  நின்றிடு வார்க்குரை தருவேன்
அமைச்சர்கள் வாழ்த்திட மகிழ்வேன்-என்றன்
  அரியணை மீதினில் அமர்வேன்

கொடுமைகள் பொடிபடச் சிதறும்-என்வாய்
  கோளரி யோவென அதிரும்
மிடிமைகள் இலையென உதிரும்-வஞ்சம்
  மேவிய சூழ்ச்சிகள் கதறும்

மடம்படு சாதிகள் தொலையும்-அங்கு
  மதமெனும் போர்வைகள் கலையும்
கடவுளின் கதைகளும் விலகும்-செம்மைக்
  கதிரவன் ஒளிதரப் பொலியும்

இலக்கண நெறியொடு திகழும்-இன்ப
  இலக்கிய வாழ்வினில் மகிழும்
நிலத்தினில் உயர்வெனப் புகழும்-நல்ல
  நீதிகள் தழுவுமென் றுலகம்.

உலகம் சிரித்தது
23-6-1979

❋

நேர்மை யோடு வாழ்க வென்று
நீதி நூல்கள் பாடின
ஆர்வ மோடு நெஞ்சில் நாளும்
அந்த வாழ்வை நாடினேன்

ஏட்டுப் பூச்சி என்று பேசி
என்னை உலகம் சிரித்தது

வாயில் ஒன்றும் நெஞ்சில் ஒன்றும்
வைத்துப் பேசக் கூசினேன்
சேயின் வாழ்வு சாயும் போதும்
செம்மை ஒன்றே பேசினேன்

பித்தன் பித்தன் என்று கேலி
பேசி உலகம் சிரித்தது

நாட்டு வாழ்வை நச்சி நின்று
நாளும் நெஞ்சில் நாடினேன்
வீட்டு வாழ்வில் நாட்ட மின்றி
வீறு கொண்டு பாடினேன்

நாட்டுப் போக்கைச் சுட்டிக் காட்டி
நாளும் உலகம் சிரித்தது

வாடும் போது வாழ்வுக் காக
வால்பி டிக்க நாணினேன்
பீடு மானம் வேண்டி யின்னல்
பெற்ற பின்பும் பேணினேன்

எத்தர் வாழும் ஏற்றங் காட்டி
என்னை உலகம் சிரித்தது

அண்டை மாந்தர் என்னை யண்டி
ஆசை வார்த்தை பேசினர்
கொண்ட கொள்கை நின்று வாழக்
கோல வாழ்வை வீசினேன்

பிள்ளைத் தன்மை என்று பேசிப்
பேதை யுலகம் சிரித்தது

இட்ட கோடு வட்ட மாக
எல்லைக் குள்உ லாவினேன்
*தட்டு நேரில் முட்டும் போதும்
தாண்ட வில்லை கால்களே

ஒட்டி வாழக் கற்றி லேனென்
றுலகம் என்னைச் சிரித்தது.

* தட்டு—தட்டுப்பாடு

திறந்தன கதவுகள்

பணியிலிருந்து விடுபட்ட பொழுது பாடியது 23-6-1979

❋

கூண்டின் கதவுகள் திறந்தன-என்
   கோலச் சிறகுகள் விரிந்தன
யாண்டும் நினைவுகள் பரந்தன-என்
   ஆசைக் கனவுகள் உயர்ந்தன

பூட்டும் விலங்குகள் ஒடிந்தன-ஏவல்
   பூணுஞ் சடங்குகள் முடிந்தன
வாட்டும் வழக்குகள் பொடிந்தன-துன்ப
   வாழ்வின் இரவுகள் விடிந்தன

பூண்ட இளமையும் கழிந்தது பாதி
   பூக்கும் புதுமையில் கழிந்தது
ஆண்டோ அறுபது தொடர்ந்தது-பாதி
   ஆசான் பணியில் நடந்தது

தேக்கும் ஒருதடை இனியிலை-என்பால்
   தீமை வரஒரு வழியிலை
பூக்கும் கவிமலர் அளவிலை-நெஞ்சம்
   பொங்கும் மகிழ்வினிற் கடலலை

[illegible]

தோள்கள் மலையென நிமிர்ந்தன-நெஞ்சில்
தூய்மைத் துணிவுகள் வளர்ந்தன
நாள்கள் மகிழ்வுறப் பிறந்தன-எண்ணம்
நாட்டின் பணியிடை விரிந்தன

கோலத் தமிழ்மொழி உயர்ந்திட-நெஞ்சம்
கூவிக் குரல்தரும் வளர்ந்திட
ஞாலத் தொருபகை எழுந்திடின்-அப்பகை
நாணிப் புறமிட முழங்கிடும்

வாழத் தரையினில் பிறந்தவர்-அந்தோ
வாடிப் புழுவென வதங்கினர்
நாளை அவர்துயர் தொலைந்திடப்-பாடல்
நாளும் கணைகளை வழங்கிடும்

நாட்டின் தொழிலிடை முனைந்தவர்-வாழ
நாளும் உழவுகள் புரிந்தவர்
வாட்டும் வறுமையில் உழன்றனர்-மீள
வாளென என்கவி சுழன்றிடும்

நாளைய நாடு

24-6-1979

❋

அதோ அதோ ஒரு நாடு-கண்ணின்
அருகில் தெரிவதை நீ பாடு.

-அதோ

எத்தனை எத்தனைக் கலைகள்-அவை
அத்தனை யுந்தமிழ் மொழியில்
இத்தரை மீதினில் உலவும்-கலை
எத்தனை அத்தனை நிலவும்

-அதோ

கற்றிட வந்தனர் கலையே-வெறும்
கத்தலும் கூச்சலும் இலையே
கற்றவிஞ் ஞானியின் அலைகள்-நாடு
காத்திடும் நினைவுடன் உலவும்

-அதோ

புத்தம் புதுத்தொழில் உயரும்-அவை
பூத்துக் குலுங்கிட வளரும்
எத்திசை நோக்கினும் கதவம்-அங்கே
எப்பொழு துந்திறந் தொளிரும்

-அதோ

நாளும் உழைப்புகள் பெருகும்-கொடும்
நச்சுச் சுரண்டலும் கருகும்
பாழும் அடைப்புகள் கடியும்-மிடி
பற்றிய வெந்துயர் மடியும்

-அதோ

ஏற்றமும் தாழ்ச்சியும் இரியும்-மக்கள்
யாவரும் ஒன்றெனத் தெரியும்
மாற்றமெ லாமொரு புதுமை-செல்வம்
மாந்தர்கள் யாவர்க்கும் பொதுமை

-அதோ

கோபுர வாயில்கள் தெரியும்-அவை
கோவில்க ளாமெனல் மறையும்
ஆபயன் யாவையும் விளையும்-அவை
யாவரும் போய்வரும் நிலையம்

-அதோ

பேதைமை முற்றிலும் அழியும்-அங்குப்
பெண்ணின வாழ்வுகள் தழையும்
ஓதுநல் ஞானமும் ஒளிரும்-அவர்
ஓர்நிக ராமெனல் மிளிரும்

-அதோ

பண்புகள் யாவையும் மலரும்-அமைதி
பாங்குற எங்கணும் படரும்
கண்கொளும் காட்சிகள் வளரும்-மனம்
காவிரி யாமென மகிழும்.

-அதோ

(x) இரியும் - ஓடும்.

அருகில் அவளிருந்தால்...

29-6-1979

❋

அவளும் தமிழும் அருகிலிருந்தால்
ஆயிரம் ஆயிரம் பாடல் வரும்

—அவளும்

குவளை மலரில் குளிர்விழி பெறுவாள்
குவியிதழ் முல்லையில் குறுநகை புரிவாள்

—அவளும்

தண்பனி மலைமேல் தவழும் முகிலால்
தனதுடல் எழிலை மூடிடும் *துகிலாள்
விண்படும் மலையில் வீழ்ந்திடும் அருவி
விரலிசை மீட்டும் யாழெனுங் கருவி

—அவளும்

காலையில் கீழ்த்திசைக் கடல்மிசை எழுமோர்
கதிர்தான் என் மனக் கன்னியின் முகமாம்
மாலையில் மேற்றிசை மினுக்கிடும் வானே
மனங்கவர் எழில்கொளும் மங்கையின் மேனி

—அவளும்

---

*துகிலாள் - ஆடையையுடையவள்.

கன்னி என்றது இயற்கையை

தண்பனி நிலவில் தனிநடம் புரிவாள்
தளிரில் மலரில் பனியென உறைவாள்
கண்துயில் மருவும் பசும்புல் தரையாள்
களிகொள் மயில்போல் ஆறெனத் திரிவாள்

—அவளும்

மாலையில் நாணிச் சிவந்திட வருவாள்
மருளும் மாலையை மயங்கிடத் தருவாள்
சீலையென் றிரவினைத் தாங்கியே திரிவாள்
சிரித்திடச் சிரித்திட விந்தைகள் புரிவாள்

—அவளும்

செடிகொடி விரிக்கும் மலர்களிற் சிரிப்பாள்
சிதறிய மலர்களிற் பஞ்சணை விரிப்பாள்
மிடிகெட உழைக்கும் தோள்களில் இருப்பாள்
மேதினி யாவும் மேம்படும் விருப்பாள்

—அவளும்

உழுபவன் கலப்பையின் முனைதனில் நடப்பாள்
உளிகொளும் சிற்பியின் விரல்களில் நடிப்பாள்
இழைகொளும் பாவினில் அபிநயம் பிடிப்பாள்
எழுச்சிகொள் கவிஞனுக் குணர்ச்சியைக் கொடுப்பாள்

—அவளும்

இசை — [illegible]

காதல் இலக்கணம்

30-6-1979

❋

இதுதான் காதல் இலக்கணமோ? —தோழி
இடர்தான் பயனாய் வெளிப்படுமோ?

—இதுதான்

எதுநான் செயினும் எனையே மறப்பேன்
ஏதும் விரியாமல் தனியே விழிப்பேன்

—இதுதான்

புனலாட மனமில்லை துயிலாட வழியில்லை
புலந்தாட அவரில்லை புகுந்தாட மகிழ்வில்லை
கனலாடும் நிலவுண்டு கனவாடும் இரவுண்டு
கடுகேனும் உணவுண்ணக் கருதாத வயிறுண்டு

—இதுதான்

பிரிவாலே துயருண்டு பிறழ்கின்ற உடலுண்டு
பேணாத குழலுண்டு சூடாத மலருண்டு
வருவாரோ எனஎண்ணி மயலாடும் மனமுண்டு
மணவாளன் தனைக்காணத்* தணவாத உயிருண்டு

—இதுதான்

---

*தணவாத—பிரியாத

அழகிய மணவாளன்

1-7-1979

❋

அவர்போல மணவாளன் யாரடி? —என்றன்
ஆரணங்கே உண்டென்றால் கூறடி

-அவர்

கவர்கின்ற மொழிபேசும் சொல்லழகன்—என்பால்
காலமெ லாம்பொழியும் அன்பழகன்— ஆணழகன்

-அவர்

உறவாடி மகிழ்வூட்டும்குணத்தழகன்—கொள்கை
உரமேறி நிற்கின்ற மனத்தழகன் (பொன்)
நிறமான உடலாலே வனப்பழகன்-என்றன்
நிழலான அவர்தானே எனக்கழகன்—அழகன்

-அவர்

பழியேதுங் காணாத நடையழகன்—நல்ல
பால்போலும் நிறமான உடையழகன்
மொழியாலே போராடும்படையழகன்—பகைவர்
முகம்நாண உரையாடும் விடையழகன்

-அவர்

எழுதுங்கள் புதுக்கவிதை
2-7-1979

❋

அழகான கவியாக உருவாக்குவோம்
அதனாலே தமிழ்மாதை உயர்வாக்குவோம்
விழலாக வரும்யாவும் எருவாக்குவோம்
விளைவெல்லாம் பயனாகப் பயிராக்குவோம்

உரையான வரியெல்லாம் கவியாகுமோ?
உருவில்லா ஒலியெல்லாம் மொழியாகுமோ?
அரையான வரைகோடு கலையாகுமோ?
அடிபாறை சிறிதானால் சிலையாகுமோ?

மரபோடு வடிவங்கள் தடம்மாறினால்
மதியோடு மனமிங்குத் தடுமாறினால்
பிறவேறு மொழி கூடும்வெறியேறினால்
பிறழ்கின்ற உரையாவும் கவியாகுமோ?

உணர்வோடு கனவாகும் கருயாவுமே
உருவாகி வடிவாகிற் கவியாகுமே
துணிவோடு வடிவங்கள் கொலையாகுமேல்
தொலையாத பழியாக உமக்காகுமே

மறையாத வடிவங்கள் பலவாக்குவோம்
மரபாக வருமாறு கலையாக்குவோம்
குறையோடு திரிகின்ற நிலைபோக்குவோம்
குலமான கவிவாணர் பழிநீக்குவோம்

வண்ணங்கள் எண்ணங்கள் புதிதாகவே
வடிவங்கள் அமையுங்கள் மரபாகவே
எண்ணுங்கள் எண்ணுங்கள் முனியாமலே
எழுதுங்கள் முயலுங்கள் இனியாவது

தனியான மரபுள்ள தமிழாகுமே
தரமான நெறிகொண்ட மொழியாகுமே
இனிதான வழிமாறித் தடுமாறினால்
இனிமேலும் உமைநோக்கி எதுகூறுவேன்?

மணல் வீடு

28-11-1980

❋

வீசும் அலைக்கடல் ஓரம்—மாலை
வெய்யில் குறைகின்ற நேரம்
பேசுங் கவிமக ளோடு—நெஞ்சம்
பின்னிக் கிடந்ததன் போடு

சின்னஞ் சிறுமியர் கூடி—அங்குச்
செய்தனர் ஓர்மணல் வீடு
தின்னுங் கறியுடன் சாறு—கூட்டு
செய்து வடித்தனர் சோறு

வட்டமிட் டொன்றியி ருந்தே—உண்டனர்
வாரிப் படைத்தும கிழ்ந்தே
எட்டியி ருந்துண வுண்ணும்—கெட்ட
எண்ணமங் கெப்படி நண்ணும்?

மாவிலை தோரணம் உண்டு—நல்ல
மாப்பிளை பெண்களும் உண்டு
கூவினர் ஆர்த்தனர் கண்டு—மேளம்
கொட்டினர் வாயொலி விண்டு

எப்படி யோஅவ ரண்டை சட்டென்
றேற்பட்ட தேஒரு சண்டை
அப்படி யேமணல் வீடு தூள்தூள்
ஆகிய தேசிறு மேடு

நீளலைக் கைகளால் தோழி — கொட்டி
நின்று சிரித்ததே ஆழி
(*) கேளென நின்றவர் தம்முள் வந்த
கீழ்மையைக் கண்டுளம் விம்மும்

அவ்வினை யாட்டினைப் பார்த்தேன்—நாட்டின்
அரசியல் போக்கையும் பார்த்தேன்
எவ்விதம் வேதனை சொல்வேன்—இந்த
இழிவினை எப்படி வெல்வேன்?

(*) கேளென – உறவென

இசையால் வந்த மயக்கம்

❊

இசையால் வந்த மயக்கமடி—உன்
இன்பமும் என்னுளம் மறக்குமடி

—இசையால்

பசியால் இல்லை பாயோ தொல்லை
பாலும் பழமும் பார்ப்பதும் இல்லை

—இசையால்

பொருளும் உணர்வும் பொருந்திய பாடல்
பொழுதெலாம் கேட்டால் போகுமே வாடல்
இரவும் பகலும் என்மனம் நாடும்
எத்தனை எத்தனை இன்பங்கள் கூடும்

—இசையால்

குழலோ யாழோ கொடுத்திடும் ஒலியால்
கோதைநின் வாயிதழ் படைத்திடும் குரலால்
அழகோ வியமே அல்லல்கள் பறக்கும்
ஆயிரம் பாடல்கள் என்னிடம் பிறக்கும்

—இசையால்